

nt

naš tednik

LETO XXXX. Štev. 12 Cena 8.— šil. (200 din)
petek, 25. marca 1988

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.
Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštni urad 9020 Celovec

Po vložitvi skupnega
predloga SP/VP/FPÖ:
Parlament bo obravnaval
tudi šolsko peticijo
Smolleta (strani 2/3)

Ljubljana: Dnevi Slovencev iz Avstrije

Od četrta, 17. marca, pa do sobote, 19. marca, so bili v Ljubljani Dnevi Slovencev v Avstriji. Prireditve so bile kvalitetne, obisk pa na žalost zelo slab. Višek Dnevov Slovencev iz Avstrije je bil sobotni koncert šentjakobskega zbora „Rož“ v veliki dvorani Cankarjevega doma. Jutri, 26. marca, bo avstrijska

televizija od 13.00—14.20 (TV 2) oddajala del koncerta „Ponižani in razžaljeni“ ter „Koroška poje“. Slika: prizor iz igre „Androkles in lev“; igrala je mladinska odrska skupina iz Sel.

Memorandum: skupno pismo NskS-ZSO

Ta teden se odvija na Slovenski gimnaziji osmič prirediteljev dijakov obeh deželnih jezikov „Kontaktna leča“. Letos so dijakinje in dijaki pripravili še posebno pester spored. Prirediteljev bo danes zvečer zaključila mednarodno znana rock-skupina iz Ljubljane „Laibach“.

Več o „Kontaktne leči“ na straneh 8 in 9.

NSKS in ZSO sta v sredo, 23. marca 1988, odposlali na Dunaj skupno stališče k memorandumu avstrijske zvezne vlade z dne 29. 2. 1988. Med drugim poudarjata Narodni svet in ZSO v svojem stališču, da sta pripravljena nominirati zastopnike v sosvet, če se izpolnijo v smislu narodne skupnosti zadeve okoli trgovske akademije, otroških vrtcev, radia in televizije ter finančne podpore. Poleg tega zahtevata, da naj bi se sosvet bavil tudi s šolskim vprašanjem in poudarjata, da vstop v sosvet ne pomeni priznanja zakona o narodnih skupnostih.

Slovenski študentje in študentke odločno ugotavljamo, da je nerešeno vprašanje dvojezičnega šolstva slej ko prej najvažnejša in s tem osrednja točka, s katero se srečujemo koroški Slovenci in z nami solidarni prijatelji. Tega dejstva tudi memorandum avstrijske zvezne vlade ni spremenil.

Drži, da je to velik premik v manjšinski politiki avstrijske vlade v zadnjih letih. To priložnost je treba primerno izkori-

Izjava KSŠŠG o šolstvu in sosvetih

stiti, vendar samo s konkretnimi zagotovitvami s strani vlade, ORF-a in deželne vlade.

Nasplošno smo za vstop v sosvete. Vendar, če se obljube s strani avstrijske zvezne vlade (trgovska akademija, dvojezični otroški vrtci, televizija in radio, finančna podpora narodni skupnosti) ne bodo uresničile v zmenjenem času, nam ne bo možno nadalje sodelovati v sosvetih.

- Z našim vstopom v sosvete ne priznamo zakona o narodnih skupnostih.

- Naš vstop v sosvete ne pomeni, da bomo popustili v vprašanju dvojezičnega šolstva na Koroškem.

Zahtevamo, da naši zastopniki odločno opozarjajo na to. Poudarjajo naj še naprej, da nismo pripravljeni akceptirati šolske odločitve proti našim interesom in da se bomo proti takim odločitvam trdo in konsekventno borili — tudi v sosvetih.

Za KSŠŠG:
Peter Wuzella, predsednik

MI V PARLAMENTU

PIŠE RIHARD GRILC

Kljub izjavam dr. Fischerja, da se zakonski predlog za spremembo dvojezičnega šolstva ni spremenil, moramo ugotoviti, da vsebuje predlog strank bistvene Haiderjeve zahteve — asistenčni učitelj bi naj imel enako kompetenco kakor razredni učitelj in otroke nameravajo zdaj na vsak način ločiti. Stranke so se spet enkrat zedinile na najmanjši skupni imenovalec.

Zakonski predlog je tudi dokaz za politični oportunitizem velestrank. Edina motivacija velestrank za kapitulacijo pred

socialistični poslanec, ki bi podpisal predlog, bi postal izdajalec ali heroj — takšnih pa v socialističnem kolektivu ne potrebujejo.

Izredno pozitivno je ocenil Smolletov zakonski predlog poslanec ÖVP dr. Fellks Ermacora. Po mnenju Ermacore vsebuje Smolletov predlog rešitev, ki jo tudi on pričakuje. Ermacora je hotel postati tudi član pododboru, ki bo obravnavala manjšinskošolsko vprašanje. Ko so parlamentarci iz

Kdaj bo pododbor zaključil svoje delo?

Haiderjevem izsiljevanjem je v tem, da sta si „uredila manjšinskošolsko vprašanje“ še pred deželnozborskimi volitvami. Bojita se namreč, da bi Haider drugače lahko izrazil to tematiko v volilnem boju. Zaradi volilne taktike doslej nista upoštevali nobenih pedagoških argumentov.

vrst ljudske stranke izvedeli, kakšno stališče zastopa Ermacora, so mu „prepovedali“, da bi sodeloval v šolskem pododboru. Ljudska stranka je rajši nominirala dva poslance, ki se drugače ukvarjata s kmetijskimi vprašanji.

Predsednik šolskega odbora je sklical sejo že za to sredo. Tam so sklenili, da bo prva seja pododboru že aprila 1988. Na dnevni red so dali tudi zakonski predlog koroških Slovencev, ki ga bodo paralelno obravnavali k predlogu strank. Huda debata se je razvila o tem, kdaj bo pododbor zaključil svoje delo. Planirali so namreč, da bi že 28. aprila zaključili materijo, na drugi seji pododboru. Smolle in jurist zelenega kluba dr. Staudinger sta v prezidiju parlamenta opozorila na dejstvo, da mora k vsakemu manjšinskemu zakonu zavzeti stališče tudi sosvet. Slovenci pa so že izpovedali svojo pripravljenost, da nominirajo člane v sosvet. V približno dveh mesecih bi se lahko sosvet konstituiral. Predsednika koalicijskih strank dr. Fischer in dr. König sta obljubila, da ne bo prišlo do odločitve brez stališča slovenskega sosveta. Pogoji: sosvet se mora konstituirati še pred poletjem.

O nekorektnosti sta govorila tudi šolska eksperta velestrank mag. Gerhard Schaffer od ÖVP in socialist Hans Matzenauer. Oba sta videla predlog šele po vložitvi v parlament. Z začudenjem sta ugotovila, da vsebuje jasne predloge za ločitev južnokoroških otrok. Začudilo pa ju je tudi, da se velestranki v šolskih vprašanjih ne posvetujeta s šolskimi eksperti, temveč prepustila odločitev političnemu oportunitizmu.

Še prejšnji teden so socialisti obljubili, da podpiše eden iz njihovih vrst zakonski predlog, ki sta ga izdelali osrednji organizaciji. Sedem zeleno-alternativnih poslancev potrebuje namreč dodaten podpis, da lahko vložijo zakonski predlog; zdaj pa je socialistični klub glasoval proti temu dogovoru. Njegov „argument“: tudi tisti

Po vložnem zakonskem predlogu socialistični ÖVP in FPÖ o dvojezičnem šolstvu zadnji torek:

Parlament bo obravnaval tudi peticijo Smolleta

Po dolgem odlašanju in izsiljevanju je pretekli torek vodja svobodnjakov Haider le podpisal zakonski osnutek o spremembi dvojezičnega šolstva. Njegovo čakanje in izsiljevanje se je obrestovalo. Medtem ko prvi predstavljeni osnutek (izdelan od ministrstva za pouk) ne zahteva ločitve otrok po jezikovnih kriterijih, temveč jo le omogoča, zahteva sedaj vloženi osnutek pri številu sedmih prijavljenih izrecno ustanovitev ločenega razreda.

Ločevanje otrok po jezikovnih kriterijih je torej realna izpoved zakonskega osnutka, katerega so vložile SPÖ, ÖVP in FPÖ pretekli torek v parlament. Poleg tega osnutek predvideva sledeče spremembe:

- Veljavnostno območje zakona naj obsega tiste občine, v katerih je bil pouk v šolskem letu 1958/59 dvojezičen.
- Prijave k dvojezičnemu pouku naj bi bile možne tudi na predšolski stopnji.
- Delitveno število je sedem, najvišje možno število učencev v razredu pa 20, pri čemer so možne specifične rešitve „iz posebnih razlogov“.
- Uvedba asistenčnega učitelja za 14 ur tedensko.
- Pospeševalni pouk slovenščine za prijavljene učence.
- Izobraževalni tečajji za asistenčne učitelje na pedagoškem inštitutu. Ti naj obsegajo skupinsko delo, temeljno spoznavanje kulture koroških Slovencev ter — na prostovoljni bazi — jezikovne tečaje iz slovenščine.
- Zakon naj velja od 1. septembra 1988 dalje za predšolsko stopnjo ter za prvi dve šolski stopnji. V šolskem letu 1989/90 pa naj zajame tudi 3. šolsko stopnjo.

Berlin: razprava o koroških Slovencih

V Berlinu sta „International Association for Intercultural Education“ in univerza „Freie Universität Berlin“ od 6. do 11. marca 1988 priredili mednarodni kongres, katerega se je udeležilo 300 udeležencev iz 21 dežel. Sprejeli so skupno izjavo o položaju koroških Slovencev, v kateri je mdr. rečeno: „Z vsjo odločnostjo ter z ozirom na mednarodno konvencijo o človečanskih pravicah zavračamo vse ukrepe jezikovne in etnične diskriminacije koroških Slovencev. Poizkusi, da bi z apartheidu podobnim ločevanjem šolskih otrok ustvarili še večji prepad med večino in manjšino, nasprotujejo cilju

medsebojnega sporazumevanja med narodi.“

Udeleženci opozarjajo tudi na vodilno vlogo, ki so jo koroški Slovenci igrali v boju proti nacionalnemu socializmu. Zato zahtevajo, da bi dvojezičnost na južnem Koroškem na šolskem in drugih javnih področjih postala za vse nekaj samoumevnega. Nadalje zahtevajo, da bi zastopniki slovenske narodne skupnosti bili zastopani „na vseh ravneh parlamentarnih gremijev“.

Pismo so prejeli kancler Vranitzky, ministrija Hawlicek in šef parlamentarnega kluba SPÖ Fischer.

Državni poslanec Karel Smolle

- Dosedanje delitveno število deset naj bi ostalo nespremenjeno; najvišje možno število učencev v razredu pa naj bi znižali od 30 na 25. Pri razdelitvi učencev v paralelne razrede jezikovni kriteriji ne smejo biti merodajni.
- Sistem asistenčnega učitelja naj bi bil preizkušen v petletnem šolskem poizkusu v razredih z več ko šest prijavljenih oz. neprijavljenih učencev. Šolska obveznost asistenčnega učitelja naj bi bila omejena na sedem tedenskih ur. Asistenčni učitelj naj bi imel na-

čelno isto kvalifikacijo kakor razredni učitelj, v skrajnem primeru pa naj bi zadostovala tudi matura iz slovenščine oz. zaključeni jezikovni tečaj iz slovenščine v obsegu dveh semestrov z izpitom.

- Prijavljeni učenci naj bi imeli celoletno možnost za pospeševalni pouk v slovenščini.
- Uvedbo novega predmeta „Interkulturelles Lernen“ v obsegu dveh tedenskih ur na vseh šolskih stopnjah — tudi na glavni šoli; ta predmet naj bi bil za vse dijake v veljavnostnem območju šolskega zakona obvezno dvojezičen.
- Ministrstvo za pouk naj bi učbenike za dvojezični pouk in pouk slovenščine obnovilo in stalno prilagajalo vsem avstrijskim učbenikom.
- Na pedagoškem inštitutu naj se vršijo za vse učitelje na dvojezičnih šolah posebni tečajji za skupinsko delo, o didaktičnih osnovah dvojezičnega pouka, poznavanju kulture koroških Slovencev ter jezikovni tečajji iz slovenščine.
- Na vadni šoli pedagoške akademije v Celovcu (Übungsvolksschule) naj so predvideni dvojezični razredi, na strokovni šoli za vrtnarice pa dvojezična skupina otroškega vrtca.
- Osnutek predvideva dvojezično izobraževanje vrtnaric na strokovni šoli za izobraževanje vrtnaric v Celovcu, podobno današnji ureditvi na pedagoški akademiji.

Kaj vsebuje poročilo rektorske konference o manjšinah?

V petek, 18. marca, je v praznični dvorani dunajske univerze rektor celovške univerze dr. Günther Hödl predstavil poročilo rektorske konference „Položaj in perspektiva avstrijskih narodnih skupin“.

Kakor je znano, je rektorska konferenca v sklopu aktualne diskusije o dvojezičnem osnovnem šolstvu na Koroškem maja lani ustanovila delovno skupino, v kateri je sodelovalo 14 univerzitetnih profesorjev in drugih znanstvenikov, ki bi naj proučili politični, kulturni in pravni položaj avstrijskih manjšin ter izdelali predloge za izboljšanje tega položaja. Glavne točke 150 strani obsegačočega poročila so:

- Avstrija ima (drugače kakor Nemčija in severnoevropske države, pač pa podobno kakor južno- in vzhodnoevropske dežele) že skozi vsa stoletja večkulturno in večjezično identiteto.
- Kljub temu pospešuje asimilacijsko politiko, kakor to številke pri ljudskih štetjih na dramatičen način dokazujejo. Kaže, da se kratkoročno nič ne bo spremenilo, zato se je treba bati, da bodo avstrijske manjšine dokončno izgubile.
- Nobeden, ki zataji svojo kulturo in svojo identiteto, tega ne preboli. Posledica so psihološki problemi.
- Slovenci so zmeraj bili gospodarsko in družbeno v šibkejši situaciji. Šele Slovenska gimnazija je to vsaj nekoliko popravila.
- Nevarnost je tudi, da naš jezikovni zaklad postaja vse bolj siromašen, ker smo odrezani od centrov slovenske kulture.
- Vendar imajo manjšine ravno v današnjem času, ko narašča osamljenost med posamezniki, prednost, ker so medsebojni kontakti njenih članov dosti izrazitejši.

V svoji prvi izjavi za tisk je Narodni svet poudaril: „S tem, da so SPÖ, ÖVP in FPÖ skupno vložile v parlament zakonski predlog o spremembi zakona o dvojezičnem šolstvu, je spet enkrat dokazano, da odločajo mimo prizadetih koroških Slovencev — in to kljub njihovi pripravljenosti za

naredi račun, ki ga morata plačati SPÖ in ÖVP.“

Narodni svet koroških Slovencev ne bo akceptiral nove ureditve manjšinskošolskega vprašanja, ki je naperjena proti slovenski narodni skupnosti.“

V izjavi tajnika ZSO dr. Marijana Sturma pa je mdr. rečeno: „Da hoče Avstrija ravno v spo-

NSKS: „Ne bomo akceptirali nam sovražne šolske ureditve“

sodelovanje pri reševanju šolske problematike na Koroškem.

Predloženi zakonski osnutek nadalje dokazuje, da Haider žene pred seboj obe večinski stranki, kakor je pač to že sam napovedal. Haider se je spet enkrat docela uveljavil. Njegovi, proti pravicam koroških Slovencev naperjeni predlogi, so bili v zakonskem predlogu v polni meri upoštevani. Haider

minskem letu 1988 skleniti šolski zakon, ki so ga iniciirali z argumenti, kateri v marsikaterem oziru spominjajo na nacistično zakonodajo za judovske učitelje in učence, to je prava ironija zgodovine. Avstrijski parlament nosi sedaj odgovornost za to, ali bo druga republika zaradi apartheidu podobne zakonodaje izpostavljena mednarodnemu posmehanju.“

- Nadalje naj bi bila v manjšinskem šolskem zakonu zasidrana dvojezična trgovska akademija.

Tako predlog treh strank kakor tudi peticijo našega državnega poslanca Smolleta je predsednik parlamenta Gratz na plenarni seji

parlamenta preteklo sredo dodelil šolskemu odboru v obravnavo. Na seji šolskega odbora, prav tako v sredo, pa so dotični poslanci sklenili ustanovitev šolskega pododboru. Na Smolletovo zahtevo bo šolski pododbor zaprosil tudi za stališče sosveta, ki naj bi bil v nekaj tednih konstituiran.

ga odvetnika, podobnega obstoječemu ljudskemu odvetniku. V volilnih bojih manjšinsko vprašanje ne bi smelo več igrati vloge, v deželnem zboru bi morali zagotoviti zastopstvo manjšine. Vse to pa bi se moralo zgoditi seveda v sklopu splošne reforme političnega vzdušja v tem vprašanju.

Zveni mnogo, a ni. Avstrija se bo dejansko morala potruditi, da popravi škodo, ki jo je povzročila svojim manjšinam. V tem sklopu je zanimivo, da je vodja koroške ustavne službe dr. Ralf Unkart označil poročilo kot dilematsko, nepopolno in čudno. Na podijski diskusiji, ki je v soboto bila v okviru predstavitev poročila, je menil, da mora rektorska konferenca poročilo seveda še redigirati, če se ne bo sramovali za to delo. Predvsem ga moti, da poročilo ne upošteva tudi štajerskih Slovencev. Ker jim nihče ni pomagal, jih danes resda ni več mnogo. Ampak, ali hoče dr. Unkart, sklicujoč se na usodo štajerskih Slovencev, spet enkrat dokazati, da je koroška manjšinska politika kljub vsemu še zmeraj vzorna?

Gradec: informacijska večera o koroških Slovencih

Prejšnji teden sta bili v Gradcu-Maria Trost informacijski prireditvi o koroških Slovencih. Vabil je — v sodelovanju z Domom v Tinjah — katoliški izobraževalni dom Maria Trost. Bodo tudi drugi izobraževalni domovi v Avstriji priredili podobne prireditve?

Konec oktobra 1987 je bil v Domu v Tinjah trodnevni seminar, ki ga je priredila Delovna skupnost avstrijskih izobraževalnih domov. Namen seminarja je bil, da bi sodelavci vseh izobraževalnih domov v Avstriji podrobneje spoznali naš položaj. Drugi cilj seminarja pa je bil, da bi posamezni izobraževalni domovi tudi sami nadaljevali z informiranjem o koroških Slovencih.

Že na tinskem seminarju je **Karl Mittlinger**, ravnatelj izobraževalnega doma v Maria Trost pri Gradcu ter predsednik vseavstrijske Delovne skupnosti katoliških izobraževalnih domov, v pogovoru z NT objubil, da bodo v Maria Trostu kmalu priredili razstavo in literarno branje s slovenskimi

umetniki ter informacijski večer o političnih vprašanjih. To obljubo so naši graški prijatelji izpolnili s tem, da so prejšnji teden povabili v Maria Trost slikarja **Valentina Omana**, pesnika **Gustava Januša**, Oktet „Suha“, ravnateljica **SG dr. Reginalda Vospornika**, dv. sv. dr. **Pavla Apovnika** in rektorja tinskega doma **Jožeta Kopeiniga**.

V torek, 15. 3., so bili na vrsti naši kulturni ustvarjalci. Nad 80 ljudi je prisostvovalo odprtju razstave Omanovih slik (umetnika Omana je predstavil njegov osebni prijatelj ter rektor minoritov **Josef Fink**), branju Januševih tekstov ter petju suških oktetočev.

Kakor nam je **Ingrid Zechner**, pedagoška sodelavka doma v Maria Trostu ter glavna organizator-

ka informacijskih prireditev o koroških Slovencih, povedala, so bili ljudje zelo navdušeni.

Zelo informativen ter posrečen je bil tudi večer o aktualnih političnih ter cerkvenih vprašanjih (v četrtek, 17. 3.). Udeležilo se ga je okoli 40 obiskovalcev.

Navzoč pa je bil tudi glavni urednik graške „Kleine Zeitung“ **dr. Fritz Csoklich**, ki je za svoje bralce primerno poročal o informacijskem večeru. Faksimile poročila objavljamo v celoti.

V svoji zaključni oceni pa je **Ingrid Zechner** v pogovoru z Našim tednikom dejala: „S potekom informacijskih prireditev smo res zadovoljni. Obisk je bil proti pričakovanju dober, razprave oz. politične informacije so bile zelo stvarne, kulturni spored pa je bil zelo bogat. Zavedam se, da ni lahko zbuditi večjega zanimanja za narodne manjšine. Kljub temu upam, da bodo tudi drugi izobraževalni domovi izvedli podobne informacijske prireditve o Slovencih, kakor smo jo v Maria Trostu.“

-kuj-

Otroška vrtca v Pliberku:

Novi otroški vrtec v Pliberku občina namerava odpreti še letos septembra, slovensko govoreči otroci pa še vedno nimajo zagotovljene vzgoje v svoji materinščini. Občina očitno sama noče rešiti vprašanja in čaka na morebitno rešitev v sosvetu.

Odgovorni referent mag. **Raimund Grlic (ÖVP)** je na vprašanje **odbornika EL Andreja Wakouniga** glede dvojezične skupine v novem otroškem vrtcu dejal, da občina Pliberk v

Občina čaka na sosvet

pogovoru z vodjo deželne ustavne službe **dr. Unkartom** ni našla nobene zakonske podlage za vodenje take skupine. Zato bo koalicijska VP/SP čakala na morebiten sklep v sosvetu, ki bi potem dal zakonsko podlago za dvojezični otroški vrtec. Občina pa se je zanimala tudi pri zveznem ministrstvu na Dunaju, kjer jim je **dr. Tichy** ustno obljubil podporo za dvojezično otroško vrtarico. Mag. Grlic, ki je po dolgem spet argumentiral stvarno in brez emocij, je tudi dejal, da so verjetno na deželni ravni spoznali problem in da se bodo v bodoče resno trudili za rešitev tega vprašanja.

Na občinski seji je predsednik kontrolnega odbora **Andrej Wakounig (EL)** nakazal vrsto pomanjkljivosti pri gradnji nogometnega igrišča in pri gradnji in upravi cest, kjer je odgovorni referent očitno odpovedal. Nepravilnosti je Wakounig nakazal tudi pri gradnji otroškega vrtca, za katerega se je od namenjenih 5 mio. šilingov uporabilo le pičlih 2,9 mio. Izkazalo se je, da so podjetja pri gradnji v velikem zaostanku.

Velike pomanjkljivosti je kontrolni odbor odkril tudi pri obravnavi prošenj in predlogov občanov. Zato bo kontrolni odbor v bodoče vse predloge sam kontroliral in tako skušal zagotoviti enakopravnost za vse občane.

Občinski svet je diskutiral tudi o kanalizaciji v Pliberku, ki trenutno onesnažuje reko Bistrice. Ker od leta 1918 naprej upravlja kanal občina, bo tudi ona odgovorna pred okrajnim glavarstvom, ki je prepovedalo onesnaževanje Bistrice z odplako tega kanala.

S. K.

Was Kärntens Slowenen ganz besonders bedrückt

Kleine
Zeitung
Graz
20. 3.
str. 2

Reginald Vospornik: Sorge um Schule

Pavel Apovnik: Doch in die Beiräte?

Josef Kopeinig: Freue über Papstbesuch (Fotos: Amsüss)

Im Verlauf der slowenischen Kultur- tage im Bildungshaus Mariatrust gaben prominente Repräsentanten der Kärntner Slowenen einen Über-

blick über die aktuellen Probleme der slowenischen Volksgruppe in Kärnten, wobei die Sorge um die Schulreform im Vordergrund stand.

Prof. Dr. Reginald Vospornik, der Direktor des Bundesgymnasiums für Slowenen in Klagenfurt, teilte mit, die Einbringung eines Initiativantrages zur Reform der zweisprachigen Schulen in Kärnten sei in den nächsten Tagen zu erwarten. Der Streit um die Schulreform konzentrierte sich vor allem auf die Zweitlehrer, die nach den Vorstellungen der Expertenkommission des Unterrichtsministeriums „in flexibler Weise“ eingesetzt werden sollen. Die Kärntner Slowenen wollen bei dieser Schulreform andere Teilungsziffern, keine prinzipielle Trennung der deutschsprachigen und der slowenischsprachigen Kinder, eine gründliche Vorbereitung der Zweitlehrer und die Möglichkeit, die Reform wieder rückgängig zu machen, wenn sie sich nicht bewähren sollte.

Direktor Vospornik unterstrich, er persönlich setze sich für eine gemeinsame Lösung der Kärntner Schulfrage ein. Es wäre bedenklich, wenn die politischen

Parteien die Schulreform gegen die Meinung der Kärntner Slowenen durchsetzen wollten, denn auf diese Weise würde der Konflikt in die Schulen getragen. In Wien konstatiert Direktor Vospornik sehr viel guten Willen zu einer einvernehmlichen Lösung, „von der wir nicht mehr so weit voneinander entfernt sind“. Man müsse aber verstehen, daß die Kärntner Slowenen um ihre Zukunft besorgt sind, wenn man bedenkt, daß es um die Jahrhundertwende hunderttausend Slowenen in Kärnten gab, während sich bei der letzten Volkszählung nur noch 16.000 Kärntner als Slowenen bekannten.

Hofrat Dr. Pavel Apovnik vom Amt der Kärntner Landesregierung gab einen Überblick über den Text und die Konsequenzen des Volksgruppengesetzes 1976, in dem es heißt, das Bekenntnis zu einer Volksgruppe in Österreich sei frei. Hofrat Apovnik bemerkte dazu: „Wer sich in Kärnten zur slowenischen Volksgruppe bekennt, nimmt es

auf sich, daß er keine sehr kompetente Karriere machen wird.“ Zur Frage der Volksgruppenbeiräte, die vom Volksgruppengesetz neu eingeführt wurden, aber bis heute von den Kärntner Slowenen nicht besetzt worden sind, deutete Apovnik eine Meinungsänderung in der slowenischen Volksgruppe in Kärnten an. Kritisch vermerkte Apovnik, daß im österreichischen Budget nur fünf Millionen S für alle Volksgruppen zur Verfügung stehen.

Der Leiter des Katholischen Bildungshauses Sodalidas in Tainach, Rektor Josef Kopeinig, hob hervor, daß die slowenische Minderheit in Kärnten im kirchlichen Bereich viel besser gestellt sei als in der Politik. Von 25 Dekanaten sind acht zweisprachig, sagte Kopeinig. Große Schwierigkeiten seien bei der Bildung von Pfarrgemeinderäten festzustellen. Ein besonderes Ereignis werde die Dreiländerwallfahrt während des Papstbesuches am 25. Juni in Gurk sein.

N A Š

S Hanzijem Schellander-
jem iz Moščenice pri
Bilčovsu se je pogovar-
jala Heidi Stingler

G O S T

NAŠ TEDNIK: Gospod Schellander, kot otrok ste doživeli čas monarhije. Kako se spominjate na tisti čas?

HANZI SCHELLANDER: Doživel sem več političnih sistemov, več političnih ideologij in miselnosti. Kot otrok sem leta 1916/17 začel hoditi v ljudsko šolo in se še dobro spominjam, kako smo pozdravljali v šoli, namreč ... „Bog obvaruj, Bog ohrani nam cesarja, Avstrijo, modro denem gospodarju, s sve-te vere pomočjo.“

NAŠ TEDNIK: To se pravi, da je bil takrat učni jezik v šoli slovenski?

HANZI SCHELLANDER: V prvih dveh letih je bil učni jezik izključno slovenski, v tretjem in četrtem razredu pa smo se že učili tudi nemško.

NAŠ TEDNIK: Leta 1918 so zasedle jugoslovanske čete južnokoroški kraj. Kako so naši ljudje reagirali na nov politični sistem?

HANZI SCHELLANDER: Ljudje v moji starosti smo morali živeti v več popolnoma različnih političnih sistemih. Nekateri so imeli posebno sposobnost, da so se preoblačili ko kače, se pravi, da vsakih nekaj let mislili drugače in so se aktivno vključevali v vse politične sisteme oziroma stranke. Drugi zopet pa so prav zaradi stalno se spreminjajoče politične situacije postali še bolj trdni in zavedni.

NAŠ TEDNIK: Že v vaši mladosti ste bili kot pevec aktiven pri Slovenskem prosvetnem društvu „Bilka“. So peli v tistem času v bilčovski občini tudi nemški zbori?

Hanzi Schellander, pd. Krušč iz Moščenice pri Bilčovsu, letnik 1910, bo te dni praznoval svoj 78. življenjski jubilej. Kot zaveden Slovenec je doživel več političnih sistemov in je bil tudi po drugi svetovni vojni kot občinski odbornik politično aktiven. Poleg tega je bil že v svoji mladosti aktiven društvenik in je pel pri domačem moškem zboru do svojega 60. leta, ko so se v zbor „Bilke“ vključili njegovi sinovi.

S Hanzijem Schellanderjem smo se pogovarjali, kako je doživel vojno in povojni čas, kakšna je bila dejavnost na kulturnem, cerkvenem in političnem področju ter kako vidi on razvoj narodnostne politike.

HANZI SCHELLANDER: Leta 1927 me je tedanji bilčovški šolmojster več ali manj prisilil, da sem začel s petjem pri nemškem zboru. Toda ta zbor ni dolgo obstajal in pri prvi priložnosti sem že leta 1928 začel s petjem pri slovenskem moškem zboru, katerega je tedaj vodil stari Miklavž. Od takrat naprej sem vsa leta ostal pri tem zboru, dokler niso začeli s petjem moje sinovi.

NAŠ TEDNIK: Kako se spominjate na leto 1934, ko se je ustanovila tako imenovana „Vaterländische Front“?

HANZI SCHELLANDER: Takratni nadučitelj Eder, ki je bil predsednik te Vaterländische Front, me je z vso silo nagovarjal, da sem prevzel pri tej organizaciji funkcijo vodenja reklame. Ker se nisem vključil iz prepričanja ali morda iz navdušenja, nisem bil posebno priden funkcionar. Zavedal sem se pa, da nobenemu od naših ljudi ne smem škodovati, ampak nasprotno. Leta 1936 sem moral na Dunaj, kjer so me šolali. Tam smo spoznali, da so bili tudi v naših vrstah nacisti, ki so že pripravljali priključitev Avstrije k Nemčiji.

Leta 1940 sem bil vpoklican k vojakom in sem najprej bil poslan na Predarlško, od tam pa na Finsko. Seveda nisem bil navdušen vojak in sem ves čas premišljal, kako bi se lahko vrnil na dom, da bi prišel proč od fronte.

Ker je bil oče kmet, mi je hotel zapisati kmetijo, da bi se lahko vrnil domov. Toda to ni šlo brez težav, ker sem veljal za politično nevarnega. Torej sem moral ostati pri vojaki do konca vojne in sem se vrnil domov šele julija leta 1945.

NAŠ TEDNIK: Ste na fronti na Finskem bili skupaj s kakšnimi ljudmi iz našega kraja in kako se spominjate na ta čas?

HANZI SCHELLANDER: Dobro se še spominjam na nekega majorja, ki je bil iz Žihpolj. Z njim sva se na fronti pogovarjala samo slovensko in ko je to enkrat nek oficir slišal, sva rekla, da govoriva norveško. Ko je ta godrnjal, da ničesar ne razume, sva mu rekla, da ne moreva nič za to, če zna samo nemško. Drugače pa so to bili že hudi časi. Trpeli smo tako lakoto, da smo konjem kradli oves. Preden smo se vrnili domov, smo morali od-

dati naše puške. Nekdo me je tam še vprašal, ali težko dam svojo puško, pa si verjetno niti ni mogel predstavljati, s kakšnim veseljem sem jo dal.

NAŠ TEDNIK: Kako se spominjate na čas vrnitve s fronte in na povojno dobo?

HANZI SCHELLANDER: Seveda je bilo doma ogromno dela, kajti pet let sem bil pri vojaki. Kljub temu pa smo se že kmalu zopet zbrali pevci in smo začeli s petjem. Ker je bil Folti Kapus še v ujetništvu, nas je začel učiti rajni Miklavž in smo že kmalu navrh imeli zopet naš prvi nastop.

NAŠ TEDNIK: Kdo vse je bil pri tedanjem zboru?

HANZI SCHELLANDER: Imenoma niti ne bi mogel vseh naštetih. Bilo pa je tudi mnogo takih, ki jih danes žal ne moremo več šteti med (zavedne) Slovence.

NAŠ TEDNIK: Torej mislite, da so bili ljudje včasih bolj zavedni kakor so to danes?

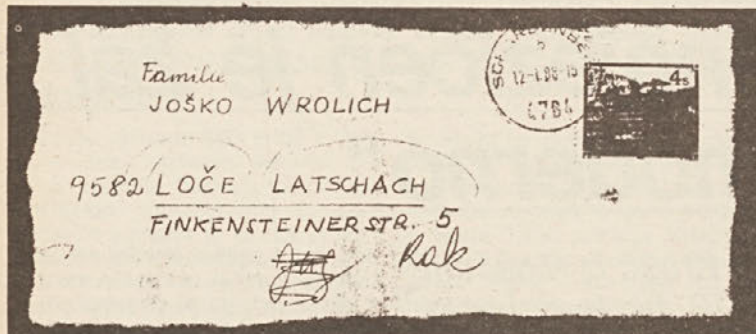
HANZI SCHELLANDER: Včasih smo mnogo več peli kakor danes. Vsedli smo se v gostilno in je bilo čisto drugačna družabnost ko danes. Vzrok za to je iskati v tujskem prometu in v tem, da je postalo moderno, da znaš samo en jezik. Ko sem bil po vojni v občinskem odboru, takih pojavov še ni bilo. Ta razvoj se je v naši občini začel šele v začetku 60-ih let.

NAŠ TEDNIK: Kako ocenjujete današnjo narodnostno politiko?

HANZI SCHELLANDER: Škoda je, da v deželni zboru Slovenci nimamo svojega oziroma svoje zastopnike. Prepričan pa sem, da bi Slovenci lahko imeli tako na deželi kakor tudi na zvezni ravni poleg Smolleja še svoje zastopnike, če bi bili bolj enotni. Vprašanje šolstva pa me zelo skrbi — danes je, kakor sem že rekel, skoraj postalo moderno biti enojezičen, novi šolski model pa bo trenutni položaj po vsej verjetnosti še močno zaostril.

Pismo iz Zg. Avstrije v Loče: en mesec

Žalosten primer zatiranja našega slovenskega jezika je v preteklem mesecu družina Joška Wrolicha izkusila na lastni koži.

Loški tamburaši imajo prijateljske stike z občino Wernstein na Zgornjem Avstrijskem. Za božič so svojim tamkajšnjim znanecem poslali novoletna voščila. Odgovor na ta voščila pa je družina Wrolich prejela s pošto dne 15. februarja 1988 ob 9.15. Omenjeno pismo iz Schardenberga je bilo odposlano 12. 1. 1988 z naslovom: Familie JOŠKO WROLICH, 9582 LOČE-Latschach. Isto pismo je pošta vrnila 3. 2. 1988 na naslov pošiljatelja. Joško Wrolich: „Naša

prijateljica v Schardenbergu je naslovu še pripisala oznako Finkensteinerstraße 5 in pismo zopet nesla na pošto. Tako sem omenjeno pismo 15. 2. 1988 končno le dobil.“

Omeniti pa še moramo, da je pošta okrasila pismo z oznakami „Jug“ in „Rak“. Iz tega moramo sklepati, da je pismo s korektnim dvojezičnim naslovom in natančno poštno številko potovalo iz Zgornje Avstrije preko Jugoslavije v Loče.

Slovo od Erne Liaunig

Velika množica se je poslovala na Jožefovo od Erne Liaunig, rojene Beguš, z Novega sela pri Kotmari vasi. Njena smrt je prišla nenadno za svoje in za znance. Šla je še iskat zdravja v celovško bolnišnico, kjer jo je premagala smrt v torek, 15. marca 1988. Bila je stara 63 let.

Doma je bila pri Matjaku v Reki v Kotmari vasi. Silno rada je pela in je bila tudi sicer precej vesel značaj. V mladih letih je veliko sodelovala pri društvu, tudi kot igralka. Mnogi se

je še spominjajo kot Manice v „Desetem bratu“.

Župnik Maks Michor se ji je zahvalil za njen živi verski zglede. Skoraj prav do zadnjega je redno prihajala k prvim mašam, pri katerih je prepevala Bogu v čast. Njej v slovo so zapeli domači pevci žalostinki „Vigred se povrne“ in „Gozdič je že zelen“.

Naj rajna Erna počiva v miru. Možu, sinoma z družinama, sestrama in bratom z družinama izrekamo iskreno sožalje.

ČESTITAMO

Na Obirskem obhaja Jerči Paulitsch 80. rojstni dan. Naš tednik iskreno čestita in ji kliče še na mnoga zdrava leta.

70-letnico praznuje Jozi Piček v Holbičah pri Škofičah. Iskreno mu čestitamo. Želimo mu vse najboljše, predvsem zdravja pa božje blagoslova.

V Homelišah pri Dobrli vasi praznuje Jožef Petek svoj 77. rojstni dan. Iskreno mu čestitamo in mu želimo še mnogo zdravih in srečnih let.

Miha Vrbinč, sin bivšega urednika radia Celovec — slovenske oddaje, dr. Franceta Vrbinca, je pred kratkim zaključil študij slavistike in nemščine. Mlademu magistru iz Škocijana iskreno čestitamo.

Pred nekaj tedni je bila razstava lovske trofeje pliberškega gojitvenega bazena (Hegering) 1987. Po skoraj pol stoletja je bila ta spet zunaj Pliberka, v Gornji vasi pri Žvabeku. Še pred razstavo smo se jagri od blizu in daleč poslovili z zadnjim „halali-jem“ rogistov in z zeleno vejico v grob od okrajnega strelskega referenta in lovskega prijatelja Franca Pikla. Odšel je od nas in nikoli več ga ne bomo srečevali na strelišču, nič več poslušali njegovih nasvetov. V spominu bo življal z nami. Gotovo je dobil dobro stojišče v večnih loviščih.

Zbrali smo se v zgodnjih po-

„Iz jagrske torbe pod Peco“

Piše Stanko Kraut

Pliberška lovska razstava

poldanskih urah k sedmini v lepem in primernem razstavnem prostoru pri Abnerju v Gornji vasi pri Žvabeku. Vsa čast in pohvala žvabeškimi jagrom, baje tudi nekaj blaškimi, za nove, iz macesnovega lesa okusno in z velikim trudom izdelane panoje. Brez dvoma so lepo pobeljene trofeje na teh macesnovih deskah veliko bolj prišle do izraza ko na prejšnjih samo belih, neokusnih ploščah.

Obvezna vsakoletna lovska razstava je za zeleno bratovščino zelo zanimiva, za jagra z nepravilnim odstrelom nekaj

„dan priznanja“ za prislužno „očrnjeno“ rdečo piko. Prave mu jagru je trofeja skoraj sveta, ni le nagrada, temveč bolj merilo, po katerem presoja, ali mu uspe ohraniti ravnovesje v naravi pri odstreljeni divjadni vrsti.

Začetek zborovanja so po obedu naznanili južnokoroški rogisti. Pevski zbor je zapel več lovske, med njimi tudi staro domačo slovensko pesem „Sem en frišen jager“. S tem so nastopajoči kulturno popestrili program. Vse navzoče, posebno še častne in ugledne goste (med njimi tudi lovce z

Raven, je pozdravil vodja gojitvenega bazena. Namestnik zadržanega župana je obiskovalcem izrekel dobrodošlico v imenu suške občine.

Sledila so kratka poročila strokovnih referentov.

Vodja gojitvenega bazena je med drugim povedal: Gojitveni bazen obsega približno 20.000 ha lovske površine. Ima dvajset, in sicer osem občinskih in dvanajst zasebnih, lovišč. V teh revirjih začasno lovi in se lovsko izživlja 137 jagrov. Nekaj števil o odstreljeni divjadi v lovskem letu 1987:

Pri srnjadi: 395 (poleg 74

prometnih žrtev in 85 poginjenih, najdenih)

Pri jelenjadi: 12; pri gamsih: 42; pri zajcih: samo 20; pri lisicah: 122; pri fazanih: 49 itd.

Škoda na kmetijskih površinah je razmeroma majhna. Za preprečevanje škod na mladih gozdnih kulturah pa lovske družbe prostovoljno plačujejo visoke vsote šilingov. Teža odstreljene parkljaste divjadi znaša v letu 1987 6786 kg.

Okrajni lovski mojster je med drugim menil, da se je treba zavedati, da smo jagri v prvi vrsti gojitelji divjadi in varuhi narave. Imamo dolžnost, da nekaterim vrstam velike divjadi ne pustimo prekomerne razmnožitve, saj vemo, da tako lahko nastane prevelika škoda.

Uspeh s to prvo razstavo zunanaj Pliberka je spodbudil že globaške jagre, da bodo baje tudi oni pokazali, kaj znajo na prihodnji razstavi.

Koščljivo dejsvo: samo dvajset zajcev na 20.000 ha! Zajcu je res treba posvetiti več pozornosti. Bila bi velika lovskogospodarska škoda, če bi v tem naprednem obdobju ta dolgoušec popolnoma izginil v naših loviščih. Prvi korak smo jagri pliberškega bazena že storili — to najbolj priljubljeno divjad skupnih jesenskih lovov v letu 1988 prostovoljno ne bomo lovili. Upamo, da nam bodo v tem sledili še drugi.

† Magdalena Kowatsch

V torek, 15. marca, je po dolgi in težki bolezni, katero je prenašala z veliko potrpežljivostjo, umrla v bolnišnici pri elizabetinah sestra Marija Magdalena Kowatsch.

Rajna sestra Magdalena se je rodila leta 1928 v številni Rutnikovi družini v Kazazah, kjer je bilo dvanajst otrok. Pri krstu so ji dali ime Elizabeta. V sebi je začutila notranji klic in z 19-imi leti vstopila v samostan elizabetink v Celovcu, kjer je leta 1949 naredila večne obljube. Njenemu zgledu sta v poznejših letih sledili še dve njeni rodni sestri.

V Gradcu se je izšolala kot bolniška in operacijska sestra in je nato dolga leta zelo ljubeznivo stregla bolnikom tamkajšnje bolnišnice. Pozneje ji je bila zaupana cerkovniška služba cerkve sv. Lovrenca, katero oskrbujejo sestre elizabetinke. Z velikim spoštovanjem je izvrševala to častno službo. Nekaj let je kot perica bila odgovorna za bolniško perilo. Zadnja leta pa je zaradi slabega zdravja bila na okrevanju na samostanskem posestvu na Rosenbichlu.

Ko je pred 39 leti vstopila v samostan, si je izbrala ime Marija Magdalena z dodatnim geslom „v hoji za Jezusom“. To geslo pa je rajna sestra Marija Magdalena jemala resno in dobesedno, bilo ji je življenjsko vodilo. Posebno v zadnjih letih njene težke in neozdravljive bolezni — raka — je zavestno izrekla svoj „da, Oče“ in pogumno vzela vsak dan težki križ na svoje rame in sledila trpečemu Jezusu. A kljub težki bolezni je izžarevala mir in veselje do zadnjega.

V četrtek, 17. marca, so se v cerkvi sv. Lovrenca poslovile od rajne njené sestre, njeni bratje in sestre, številni sorodniki in znanci. Pogrebne obrede je vodil tamkajšnji mestni župnik Gerhard Cuder ob asistenci številnih duhovnikov iz dvojažičnih far. Pri pogrebnih sv. maši pa so ji v slovo zapele njene sestre.

Najrajna sestra Marija Magdalena Kowatsch počiva v božjem miru in prejme bogato plačilo pri Njem, kateremu je vse življenje tako vdano služila.

Sorodnikom in sosestram pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Prva nagrada za mlado Majdo Krivograd

Izreden uspeh za našo Majdo Krivograd iz Šmihela, pa tudi za našo Glasbeno šolo: Prejšnji teden je v Novem mestu na tekmovanju glasbenih učencev iz vse Slovenije prejela prvo nagrado v prvi kategoriji Majda Krivograd, katere glasbeni učitelj je Julijan Burdzi, igra na saksofon.

Letošnje, že 17., tekmovanje učencev in študentov glasbe SR Slovenije je bilo od 16. do 19. marca 1988. Sodelovalo je 193 tekmovalcev iz 37-ih glasbenih šol, obeh srednjih glasbenih šol, akademije za glasbo, s Tržaškega je bila zastopana Glasbena matica Trst, iz Koroške pa naša Glasbena šola. Tekmovali so na pihalih, harmonikah in v solopetju.

(Dalje na strani 8)

Srečanje, ki je bilo več ko uradna ceremonija

MoPZ „Kralj Matjaž“ pod vodstvom Hanesa Košutnika, družina Lipusch in „Trio Libučče“ so bili namreč preteklo nedeljo povabljeni v ta štajerski kraj blizu Velenja, ki šteje okoli 830 prebivalcev. Oblikovali so kulturni popoldan — in že obisk prireditve je dokazal, da so bili Libuččani resnično dobrodošli. Dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotička (nad 250 ljudi), nekateri pa so sploh morali ostati pred zaprtimi vrati, ker zanje ni bilo več sedeža.

Do prireditve v Andražu je prišlo po zaslugi Bertina Lipuscha ter Konrada Brunška. Oba sta velika (aktivna) ljubitelja družinskega petja. Lipuschevih gotovo ni treba posebej predstavljati, saj so se sami že pogostokrat predstavili (ter navdušili) bodisi v radiu bodisi na raznih kulturnih prireditvah. Konrad Brunšek pa je v kulturnem društvu Andraž pristojen za družinsko petje, kajti tam prirejajo vsako leto mogočino manifestacijo domačih družinskih zborov.

In ker je prirejela Krščanska kulturna zveza tudi pri nas priljubljeno družinsko petje, ni bilo treba čudeža, da so se Lipuschevi in Brunškovi spoznali.

Andraž — ali kakor se je včasih uradno reklo, Sv. Andraž — leži v slovenskoštajerski veliki občini Žalec pri Velenju. Da so v tem kraju ljudje še res odprti, naravni ter polni pristne ljubezni in prijaznosti do sočloveka, to so preteklo nedeljo lahko spoznali Matjaževci iz Libuč. Hkrati pa so lahko spoznali, da za občane Andraža povezanost z zamejci iz Koroške ni zgolj kaka uradna oz. formalno-politična „ceremonija“.

Dejansko so se prvič srečali leta 1987, ko je KKZ priredila družinsko petje na Ziljski Bistrici. Lani novembra, ko je MoPZ „Kralj Matjaž“ predstavil v Pliberku svojo prvo kaseto in ko je bil med obiskovalci prireditve tudi Konrad Brunšek, pa so sklenili gostovanje Matjaževcev v Andražu.

Na nedeljskem koncertu so dobili naši štajerski prijatelji globlji vpogled v pestro dejavnost libuških kulturnikov in so to tudi honorirali z velikim, pristrčnim aplavzom. Pa ne samo to: poleg tega so lahko v podrobnostih spoznali politično, gospodarsko in narodnostno situacijo občine Pliberk; spoznali pa so tudi trenutno najbolj pereče probleme koroš-

kih Slovencev ter odnos uradne Koroške in avstrijske zvezne vlade do narodnih manjšin. Za te informacije so poskrbeli mestni svetnik ter predsednik Kluba slovenskih občinskih odbornikov Fric Kumer, podpredsednik NSKS ek. sv. Ignac Domej in občinska odbornika Andrej Wakounig ter Jurij Mandl. Fric Kumer je zastopniku krajevne skupnosti Andraž izročil tudi — v imenu občine Pliberk — sliko domačega umetnika. Po koncertu pa so nas Korošce povabili na okusno večerjo in pristno štajersko vino.

Danes se veliko piše in govori, da sodelovanje med Slovenci toštran in onstran meje ni več tako, kakršno bi moralo biti. Predvsem se pogreša čut

za dobrine, ki segajo preko zgolj gospodarskih interesov.

Da gospodarskih problemov ne moreš in ne smeš zamolčati, tega se zavedajo tudi v Andražu. Kljub temu pa niso pozabili: reševanje gospodarskih problemov ne sme hkrati uničevati odkritih prijateljskih vezi med sosedi oz. rojaki.

Za to bogato izkušnjo se vam, dragi prijatelji iz Andraža, še enkrat pristrčno zahvaljujemo. Hvala vam, da ste nas tako lepo sprejeli in da smo smeli biti vaši gostje. -Kuj-

● Klopinj

V Klopincu praznuje Franc Starc, občinski odbornik slovenske Gospodarske liste ter pevovodja moškega zbora „Vinko Poljanec“ svoj 40. rojstni dan. Želimo mu vse najboljše, prav posebno pa še obilo energije, ki jo vlaga v narodno-kulturno ter politično delo. Čestitkam se pridružujeta tudi Klub slovenskih občinskih odbornikov in Narodni svet koroških Slovencev.

Občni zbor KSŠŠ na Dunaju

Na občnem zboru KSŠŠ/D v četrtek, 17. marca, so odborniki lahko poročali o precej uspešni poslovni dobi študentske organizacije. Sicer sta predsednik Stanko Gregorič in tajnica Sonja Wutte kritizirala, da klubu ne uspe v zadostni meri združevati slovenskih študentov na Dunaju, kar je morda tudi posledica manjkajočih interesnih krožkov, pa tudi finančno klubu trda prede. Vendar je v klubu kljub temu dosti aktivistov.

Tako je bil dunajski klub prvi, ki je z zasedbo selskega božičnega drevesa na Dunaju reagiral na škandalozen trostrankarski sklep proti dvojezičnemu šolstvu. Prav tako je bil klub nosilec akcij na sedežih SPÖ in ÖVP in je bistveno prispeval k uspehu zasedbe delne vlade in demonstracije na Dunaju. „Takšne akcije bi se morale še stopnjevati, namesto tega pa se je januarja začela polemika med NSKS in ZSO, ki ni učinkovala preveč dobro,“ je menil Gregorič. „Zato je sedaj dosti težje mobilizirati naše ljudi, čeprav je solidarnostno gibanje slej ko prej pripravljeno, da nam pomaga. Te pomoči ne smemo prezreti. Jasno se je to videlo pri manifestacijah okoli 11. marca, ko so se na neki manifestaciji trije govorniki sklicevali na en sam klubski transparent in se izrekli proti ločevalni politiki na Koroškem.“

Tajnica Sonja Wutte je opozorila na vrsto uspešnih prireditev, tako npr. na več diskusij z Gsettnernjem in Wakounigom, na večere s šefom koroške ÖVP Scheucherjem, z glavnimi uredniki koroških časopisov, s predsednikoma slovenskih organizacij itd. Tudi kulturni referat je bil aktiven: v klubu so bili Josef Hader, Brigitte Schwaiger, študentje so postavili na oder igro „Eva se bo rodila jutri“ in lutkovno predstavo „Mali princ“, pa tudi klubska knjižnica se je po dolgih letih končno uredila. Posebno se je Wuttejeva zahvalila nemško govorečemu prijatelju Jürgenju Bischofu, ki je skoraj sam postavil na noge dve veliki prireditvi z nad tisoč obiskovalci v prid dvojezični šoli.

Seveda pa je tudi treba omeniti,

Prva nagrada za Majdo Krivograd

(Nadaljevanje s 7. strani)

Prvonagrajenci, med njimi torej tudi Majda Krivograd, se bodo udeležili od 20. do 24. aprila v Ljubljani zveznega tekmovanja, kjer se bodo pomerili s sovrstniki iz vseh republik Jugoslavije.

Uspeh Majde Krivograd je že tretji veliki uspeh naše Glasbene šole v zadnjih dveh tednih. Kakor smo že v prejšnji številki Našega

da v tej poslovni dobi klubašem ni šlo samo za šolstvo: junija so v okviru akcije „dvojezičnost se naj vidi“ okrasili podjunske krajevne table z dvojezičnim napisom, letos pa menijo to akcijo izvesti v Rožu.

Občnemu zboru je prisostvovala tudi vrsta častnih gostov, med njimi: tajnik NSKS Hubert Mikol, tajnik ZSO Marjan Sturm, prof. Peter Gsettnner in predsednik graškega kluba Wuzella.

V razpravi o poročilih je šlo predvsem o predlagani resoluciji kluba za vstop v sosvet. Debata je potekala precej emocionalno, včasih celo kaotično. Pod takšnimi pogoji tudi ni moglo priti do zaključka, svoje stališče k vprašanju sosveta je klub sformuliral šele na prvi seji novega odbora v ponedeljek. Tam so se zmenili, da v dani situaciji (v torek so v parlament vnesli iniciativni predlog proti dvojezičnemu šolstvu) vstop v sosvet sicer načelno ne odklanjajo, da pa so proti, dokler obljubljene štiri točke (trgovska akademija, ORF, vrtci, finance) niso dejansko uresničene.

V novi odbor so bili izvoljeni: Sonja Wutte predsednica, Andrej Leben (podpredsednik), Janez Rössmann in Sabina Zwitter (tajništvo), Janja Stern (blagajničarka), Gašper Ogris-Martič (kulturni referent) in Vladimir Smrtnik (časnikarski referent). V razširjenem odboru pa so Toni Samonig, Uši Sereinig, Karolina Beguš, Folti Paulič, Pepe Kropivnik, Miro Pasterk, Milan Mikol, Kristijana Grilc, Rudi Urban, Stanko Bučovnik, Aleksander Črnut, Pepe Starman in Saša Schlapper.

tednika poročali, je pred štirinajstimi dnevi na deželnem tekmovanju Glasbenih šol Koroške dosegel Kristijan Filipič prvo nagrado, Darija Kapus pa drugo. Kljub temu razveseljivemu uspehu oz. delovanju Glasbene šole obstoj naše Glasbene šole nikakor ni zagotovljen. Resno se postavlja vprašanje: Bomo na slavnostnem koncertu za 10-letnico slovenske Glasbene šole, ki bo 19. junija 1988 v celovski dvorani ORF, soočeni z napovedjo, da se mora Glasbena šola ukiniti?

Mladinski kulturni festival „Kontaktna leča“ je pretekli ponedeljek odprla skupina PHÖNIX, danes, v petek, pa se bo iztekel s koncertom mednarodne rock-skupine „LAIBACH“, ki je v Sloveniji in po vsej Evropi zbudila s svojimi nastopi izredno veliko pozornost. „Kontaktna leča“, ki jo vsako leto prirejajo dijaki obeh deželnih jezikov, je letos nudila bogat kulturno-politični program. V ponedeljek je MAJA HADERLAP brala iz svojih del ob spremljavi TRIA KIRCHER, GERHARD LIPOLD pa se je predstavil s koncertom. V torek so razpravljali v delovnih skupinah o izsledkih študije „Dvojezičnost in identiteta“, KRISTIJAN MOČILNIK pa je bral iz svojih del. Prav tako v torek je nastopila skupina „FREMDKÖRPER“. RICHARD WEIS pa je z blues-glasbo zaključil večer.

V sredo je bila na sporedu zanimiva diskusija o temi: kako se braniti v demokraciji („demonstracije koroških Slovencev“). Predstavila se je tudi mlada skupina „ŠTIRI J“, ki s svojo glasbo poživlja kulturno sceno koroških Slovencev. Veliki prijatelj koroških Slovencev ARTHUR BURZ je v četrtek s koncertom in kabaretom izrazil svojo solidarnost s slovensko narodno skupnostjo v boju za njene pravice, ansambel „DRAVA“ pa je zaključila predzadnji dan dobro obiskane „Kontaktne leče“. V središču zadnjega dneva, danes, petek, pa bo koncert rock-skupine „Laibach“, ki je del 40-članskega kolektiva „Neue slowenische Kunst“.

Kaj pravijo glavni organizatorji letošnje „Kontaktne leče“?

ANDREJA WIESER, ZG za Slovence:

Priprave za „Kontaktno lečo“ so tekle več ko pol leta, trud organizatorjev se je gotovo splačal. Letos smo skušali izboljšati slovenski program, katerega smo popeljali s trillom z dvema skupinama iz Slovenije; obe sta zelo poživili naš mladinski festival. Mislim, da „Kontaktna leča“ zelo pozitivno vpliva na odnose med dijaki obeh narodov. Važno pa je seveda tudi, da so nemško govoreči Korošci informirani o dejanskih problemih manjšine. Le tako je možno ustvarjati v bodoče objektivno sliko in preprečevati predsodke.

MICHAEL BOGATAJ, BORG:

Mit dem Verlauf der Veranstaltung sind wir sehr zufrieden, auch das künstlerische Programm ist sehr ansprechend. Die Zielsetzung

zung der „Kontaktlinse“, einerseits ein Forum der Begegnung für beide Volksgruppen zu sein und andererseits jungen Künstlern die Möglichkeit zu geben,

Duo z Madagaskarja

8. mladinski kulturni festival „Kontaktna leča“

Danes zvečer igra skupina „Laibach“

Slika levo: Andrej Feinig; desno: Maja Haderlap

sich zu profilieren. Dieses Ziel haben wir heuer sicherlich erreicht. Ich finde es wichtig, daß sich auch in Zukunft junge Menschen beider Volksgruppen mit solchen

Veranstaltungen näher kennen und einander lernen mögen. Was die slowenische Volksgruppe selbst betrifft, bin ich der Meinung, daß

ihre Lage nicht unbedingt rosig ist, zumal noch immer sehr viel Intoleranz vorhanden ist, die den Assimilationsdruck verstärkt. Die Jugend von heute ist jedoch wesentlich aufgeschlossener und könnte in Zukunft sicherlich mancherlei verändern.

TAMARA KAPUS, ZG za Slovence:

Vse prireditve so bile doslej zelo dobro obiskane, kar priča gotovo tudi o dobri kakovosti našega programa. Odziv slovensko govorečih, kakor nemško govorečih dijakov je zelo zadovoljiv, dijaki tudi zelo pozitivno sprejemajo vsebino naših prireditev. Od strani organizatorjev smo vse storili, da dijaki dejansko dobijo objektivno sliko o kulturnem in družbeno-političnem življenju sosednega naroda, saj dandanes vsepovsod manjka razumevanje — zaradi neinformiranosti in manjkajočega zanimanja. „Kontaktna leča“ je dokaz, da je pri nas na Koroškem možno najti pot do komunikacije, ki je drugače v vsakdanjem življenju vse pogosto manjka.

Folti Čertov na svoji lastni razstavi

Jagode z Jupitra

Kdo je Anton R.?

Več tisočletij ni imel imena in ga tudi ni potreboval. Ne kam do konca srednjega veka so mu rekali Želuški Anton ali Anton Želčan. Šele v naših dneh se je z ostrim peresom prvič zapisalo celo njegovo ime. Pa ni on noben bogatim pesem „If I Were A Rich Man“ ostaja zanj zgolj hipotetični. In še en paradoks je opaziti šele s točnejšim imenom postal zamenljiv, doletela ga je usoda najmlajšega sina, tisti se ji pravi biti bratov brat. sinovi so bili trije, in jasno je šel najmlajši brat v svet srečo iskat. Tu, na tem mestu za-

tudi ni odveč poudarjati njegovo sorodnost, če ne celo istovetnost z Ravbarjem, mitičnim velikanom iz slovenske ljudske pesmi, kar nikakor ni nobeno naključje. Reichmann ne ustvarja mitov, on sam je mit in razdaja sebe.

Apoteoza Reichmanna

Ko je Peter Handke dejal, da je edini genij, ki ga je kdaj koli videl na lastne oči, Gustav Januš, smo obstrmeli. Genij med nami, in roko na srce, kdo ga je spoznal? Če bi trdil jaz, da je Anton Reichmann genijalen,

bi verjetno, ja, celo gotovo še bolj zazijali. Pa ne bom govoril o tem, ne bom rekel nič o Reichmannovi različici genijalnosti. Tudi zase on ne bi nikoli rekel, da je umetnik. On je posebej umetnost. Ona se bolj ukvarja z njim ko on z njo.

Sestaviti razstavo

Kaj poročajo moji izvidniki? — Sebe razstavlja, nas razstavi na najmanjše koščke, na prvine, in nas na novo sestavi. To razstavo lahko imenujemo tudi „sestavo“: prvi postmoderni izvirni panoptikum rabljenih slik. Na novo rabljene stare slike, A Sight For Sore Eyes, paša za izmučene oči. Reichmann ni rabelj, ki gledalce muči z obrabljenimi, izrabljenimi slikami. On je

lovec na oči,

na pohodu je, slepi: skrijte, poskrijte oči. Iztaknil vam jih bo, vrgel v veliki koš na svojih ramenih, odslej boste gledali samo še nebo. Torej pazite, zmeraj dobro pogledajte: Reichmann slepari, lovi, s fotografično točnostjo se laže in bega oči.

In kaj je za temi slikami?

Voda in gora, prapokrajina, objekt in subjekt Reichmannovih slik, pa čeprav včasih zaidana, skrita za arhitekturo. Na teh fotografijah ni nič naključnega, ni nič resničnega: kakor da so z nekega drugega sveta. Napetost med naravo in človekovim delom: zato so te slike tako močne brez vsakega

nasilja, zato je v njih toliko prostora, ki nas, če ne pazimo in se spustimo vanje, vse poseja. — Voda, kdo ne bi hotel biti voda, prozorna in hladna, kdo si še ni želel kakor ona shlapeti, z gladine morja, z rečne dna? In gora, kdo ni gora, ali si vsaj na skrivaj domišlja in želi biti gora in se spoji v mraku z njo? — Skratka, te fotografije so kratko in malo vrata iz tega sveta.

Jagode z Jupitra

Natančneje kakor s temi besedami jih ni mogoče opisati. Da, jagode z Jupitra: pokusite jih! Morda so strupene, tega ne ve nihče prav zagotovo. Zadnja gotovost je samo ta: slastne so, kakor da niso, niso, niso s tega sveta.

FABJAN HAFNER

Ko se rade volje odzivam povabilu uredništva Našega tednika, da napišem nekaj misli o pravkar zaključenem gostovanju koroških Slovencev v Ljubljani, moram takoj ob začetku poudariti, da so tudi letošnje prireditve „Slovinci iz Avstrije med nami“ v polni meri uspeli in da so še posebej enkrat potrdile: nobenih mej ne prestavljamo, toda skupni kulturni prostor doživljamo.

Na res prijateljskem pomenku v soboto zvečer po uspelem zaključnem koncertu pevskega zbora „Rož“ v Cankarjevem domu smo se poslovili z zaupanjem, da je vsako slovo le zametek novih srečanj. V potrditev enotnosti slovenske narodne skupnosti na Koroškem v vseh bistvenih vprašanjih sta srečanju tudi družno prisostvovala oba predsednika slo-

Koroški Slovenci med nami

venskih osrednjih organizacij na Koroškem, Matevž Grilc in Feliks Wieser, tako da so mazači ključastih križev po stenah Mohorjeve v Celovcu lahko svojo slabo šalo še enkrat zataknil za klobuk.

Ob tokratnem obisku smo morali vsaj nekateri sicer malce pogrešali tega, kar v naši zavesti najbolj bedi, to je slovenske koroške narodne pesmi. Folklorja je bila prisotna zgolj v zanimivi etnografski razstavi, pa še tam je Jano Malle pošteno priznal, da so na to zbirko že leta in leta pozabljali. Vsekakor je pa izkazal žlahten stik s prastaro freskantsko tradicijo, križano s sodobno tehniko, naš skupni znani slikar Valentin Oman. Gotovo je, da ima brez povezave s tradicijo vsak polet v prihodnost kratke noge. Mladi mešani pevski zbor iz Šentjakoba v Rožu, kjer je sicer srce koroške narodne pesmi, pa je pod vodstvom Lajke Milisavljeviča in v režiji Marjana Stičke dokazal, da se občutljiva koroška duša zna tudi še kako angažirano razpeti v bolečino vseh zatiranih in ponižanih narodov sveta. Peli so sicer tudi v 21 tujih jezikih, a predvsem so dokazali, da kljub pritiskom še kako lepo obvladajo svojo slovenščino. Tako kakor je ob koncu za vse še enkrat v Zdravljici povedal Prešeren: Žive naj vsi narodi!

Koroško gostovanje v Ljubljani je tokrat po naključju sovpadalo tudi z državnim gostovanjem sovjetskega voditelja Gorbačova. Vsekakor se mi je Teodor Domej pred svojim znanstvenim predavanjem v Cankarjevem domu pošalil, češ, morda bi pa Gorbačov lahko obiskal tudi eno izmed naših prireditev, saj so tudi oni podpisniki Avstrijske državne pogodbe.

Neizpolnjevanje obveznosti te avstrijske državne pogodbe v odnosu do koroških Slovencev je v

(Dalje na strani 13)

Dnevi Slovencev iz Avstrije:

Kvalitetne prireditve iz pestre kulturne dejavnosti

Uvodoma je dr. Zerzer v imenu koroških Slovencev poudaril pomen takih prireditev, za njim pa je spregovoril predsednik SZDL Jože Smole in nedvoumno zahteval, da mora Avstrija v smislu dobrega sosedstva in najširšega razvoja koroških Slovencev zagotoviti vse ustrezne in potrebne pogoje za naš obstoj. Poudaril je skupni kulturni prostor in dejal, da so dosežki koroških Slovencev izraz naše življenjske volje in boja za obstoj. Segregacijo na šolskem področju je označil kot hudo kršenje najosnovnejših pravnih načel in kot nakano, da bi spodrezali življenjske korenine naši narodni skupnosti. To ni pot, ki vodi k prijateljstvu, in zato Slovenija zahteva, da Avstrija zagotovi koroškim Slovincem nemoten razvoj in čim širšo podporo.

Prof. Ivan Sedej, ki je predstavil Omana, je dejal, da je umetnik postal del obeh kulturnih krogov v deželi.

Po razstavi je bila okrogla miza na temo „Narodnostno ločevanje na Koroškem ob primeru dvojezičnega šolstva“. Sodelovali so: dr. Valentin Inzko, dr. Susanne Dermutz, ravnatelj Franc Kukovica, glavni urednik Mladega roda Tomaž Ogris, učiteljica Gabi Partl in dr. Zerzer, ki je razgovor vodil. Stališča so poslušalcem nazorno

Od četrta, 17. marca, pa do sobote, 19. marca, so bili v Ljubljani Dnevi Slovencev v Avstriji. Prireditve, ki sodi v niz srečanj z zamejskimi Slovenci, so nosili Cankarjev dom, Krščanska kulturna zveza, Slovenska prosvetna zveza in Zveza kulturnih organizacij Slovenije. Razen ene so vse bile v Cankarjevem domu. Začetek Srečanja je bila razstava Omanovega plešivškega rekviema v predverju CD.

Predsednik SZDL Jože Smole v pogovoru z Valentinom Omanom

pokazala, kam vodi šolska segregacija v deželi.

V petek, 18. marca, je bila v Etnografskem muzeju odprta zelo

obiskana razstava „Iz ljudske umetnosti naših dedov“, razstava panjskih čelnic, kmečke železnine, koroškega lončarstva in lesnih izdelkov. Razstavo sta pripravila

Nekaj pikrih o dnevih v Ljubljani

Po koncertu „Panta rei“ ansambla Drava v domala prazni mali dvorani Cankarjevega doma v petek, 18. maja, je ena od „uradnih“ oseb, po mojem je bila pristojna za organiziranje, skomignila z rameni in rekla: „Kaj hočeš, mi smo storili vse!“

Temu skomiganju in frazerskemu „Mi smo storili vse“ moram s tega mesta odgovoriti, da je bilo bore malo ali NIČ storjeno za reklamo in propagando teh dni v javnosti.

Bil sem eden od tistih, ki so vse dni spremljali to srečanje, bil sem skozi v Ljubljani. In vse te dni niti enega plakata nisem videl ali zapazil, ki bi ljudi vabil in opozarjal na te dneve v Cankarjevem domu. Niti Cankarjev dom, niti Zveza kulturnih organizacij Slovenije, ki sta oba bila soprireditelja teh dni, se nista tako „ponižala“, da bi izdala plakat zanje. Kakor da jih ni, teh dni namreč.

Reči pa moram, da sem videl številne plakate, s katerimi je Cankarjev dom vabil na druge prireditve. To je tudi prav, informiranje javnosti je del sodobne družbe. Kaže pa, da koroški Slovenci za Cankarjev dom in ZKOS nismo del sodobne družbe. Smo očitno le nekakšen folkloristični privesek, razobesek, solzilo za

romantično-narodno-nostalgične urice, v katerih se tam v Sloveniji tu in tam spominjajo Korotana in ubogih koroških Slovencev.

In potem menijo, da „so storili vse“, in še to navadno v akustičnem somraku o „skupnem slovenskem kulturnem prostoru“. Glih te dni, od 17. 3. — 19. 3. 1988 in še malo čez, posebno pa na začetku teh dnevov Srečanja z avstrijskimi Slovenci (zakaj pa štajerskih Slovencev ni bilo?) je bilo še in še govora o skupnem slovenskem kulturnem prostoru. Ne bom se opravičeval nikomur, četudi se mu bo zataknilo, kar bom zapisal: zdi se mi, da nekateri samo zategadelj toliko govorijo o skupnem slovenskem kulturnem prostoru, da jim je čim manj treba zanj storiti. Vrhu tega pa imam včasih kar strah pri takih govorih, da se jim bodo besede še v isti sapi zapletle.

Da gre tudi drugače, da se stvar da brez velikih stroškov, velikega birokratskega aparata in tudi brez stalnega opomina Cankarjevega portreta pred durmi izpeljati tako, da ne preživita le volk in koza, ampak da za vsem čutiš toplino, dobrodošlico, gostoljubnost (namesto gostobesednosti), nazorno kažejo dnevi koroških Slovencev v Mariboru, etnološka razsta-

Franc Wakounig

SPD „Zarja“ gostovala v Dravljah s Časovnim vzporedjem

V nedeljo, 20. marca, zvečer, je SPD „Zarja“ gostovala s Franklovim Časovnim vzporedjem v Birkenwaldu v Dravljah pri Ljubljani. Lahko bi rekli, da je ta nastop bil izredni zaključek letošnjih dnevov koroških Slovencev v Ljubljani.

poslušalci impulzivno odzvali in čestitali zboru.

Zapirali pa bi oči pred stvarnostjo, če ne bi videli tudi senčnih plati teh dni. Z njimi se bojo organizatorji morali spoprijeti in žrtvovati marsikatero „sveto kravo“, če nočemo, da bojo to dnevi brez vezi med rojaki to- in onstran Karavank, da bojo le prazna „sodelovanjska programska“ točka.

Franc Wakounig

Iz danega razloga — spomin na leto 1938; vkorakanje nacistične Nemčije v Avstrijo in grozne posledice — je „Zarja“ ponovila to globoko izpovedno delo, s katerim je lani uspešno nastopala.

V Dravljah so Kapelčani nastopili po posredovanju KKZ. Nova cerkev v tem predmestnem delu Ljubljane — še pred

desetletji je to bil strogi kmečki zaselek — je delo arhitekta Mušiča in tako rekoč izziva in vabi, da v njej nastopiš. Poleg prostorskega ambianta pa je močan vzvod za gostovanje v tej župniji, ki jo vodijo jezuiti, prav veliko pričakovanje ljudi, kar zadeva kulturne ponudbe. Tako so med drugim izredno prisrčno sprejeli že igralce Pastirske igre. Draveljska cerkev pa je že precej naokoli zaslovela kot gledališki prostor za vsebinsko pomembne in kulturno važne in izpovedne predstave, kar se je pokazalo spet v nedeljo, saj so prišli na predstavo iz skoraj vse Ljubljane in od zunaj.

Kapelčani so se v cerkvi, ki s svojo ogromno, domala katedralno, razsežnostjo in globino človeka sprosti in utesni, od vsega začetka znašli in pritegnili občinstvo ter gledalce mojstrsko vključili v potek. Zahvala ljubljanskega nadškofa dr. Alojzija Šuštarja, ki se je predstave udeležil, za nastop in globok kulturni užitek je hkrati bilo priznanje igralcem in režiserju Poldeju Zundru.

Franc Wakounig

Zelo odmevna predstavitev Mohorjeve v Ljubljani

Na predstavitvi so sodelovali dr. Reginald Vospernik, ki je spregovoril o dvojezični antologiji „Slovenska beseda na Koroškem/Das slowenische Wort in Kärnten“, ki jo je izdala Avstrijska državna založba in je tudi priznana kot učni pripomoček; dr. Pavle Apovnik, spregovoril je o delu in pomenu Milke Hartmanove ter je predstavil nemški prevod njenih pesmi „Gedichte aus Kärnten“; Janko Ferik pa je seznanil številno občinstvo z nastankom in namenom zbirke „Zadnja možnost spoznati Avstrijo — Letzte Möglichkeit Österreich kennenzulernen“, svoj odlomek v zbirki pa je prebral intendant Štajerske jeseni Peter Vujica.

Vodja Mohorjeve založbe

Odmevna in zelo dobro obiskana je bila predstavitev treh knjig Mohorjeve založbe, ki so jo v četrtek, 17. marca 1988, pripravili v ljubljanskem Klubu P.E.N. Avstrijski generalni konzulat v Ljubljani, Avstrijski kulturni inštitut v Zagrebu in Mohorjeva založba.

Predstavitve sta se med drugimi udeležila generalni konzul dr. Kern in vodja kulturnega inštituta dr. Melichar, ki je bil več in prijeten vodič skozi predstavitev in se je priznal k razširjevanju avstrijske manjšinske literature.

Franc Kattinig je predstavil založniški program, čigar poseben pomen je prav delovanje v skupnem slovenskem kulturnem prostoru s posebnim poudarkom na izžarevanju v osrednje slo-

vensko območje; kot drugo pomembno nalogo pa je omenil uveljavitev na nemškem založniškem trgu ter sodelovanje s tamkajšnjimi založbami. V tej zvezi je omenil že realizirane

projekte sodelovanja, ki se zadovoljivo razvijajo.

V imenu društva slovenskih pisateljev je predstavitev in predstaviljalce pozdravil podpredsednik društva Dane Zajc in tudi poudaril važnost in pomen takih prireditev za medsebojno spoznavanje ter udejanjenje skupne kulturne ideje.

Ta predstavitev je bila prav na začetku Dnevov koroških Slovencev (in tudi v časovnem vzporedju z obiskom Gorbačova v Ljubljani) in je bila posredno uvod v te dneve. Uspešni uvod, je treba dodati. Kakor smo zvedeli, bo po vsej verjetnosti še maja podobna predstavitev tudi v Zagrebu.

-wafra-

● Žitara vas

OBČNI ZBOR Slovenskega prosvetnega društva „Trta“ v Žitari vasi

Čas: nedelja, 27. 3. 1988, ob 14.00 uri

Kraj: gostilna PLANTEU v Goricah pri Žitari vasi

● Radiše

Dia-predavanje „TAJSKA IN FILIPINI“

Čas: sobota, 26. 3. 1988, ob 19.30

Kraj: Kulturni dom na Radišah
Prireditelj: SPD „Radiše“
Dia-slike: Tomi Ogrš in Rudi Hribernik

Nato bo Jasno Knez, ki združuje plesni študijo v Ljubljani, izražala v plesu čustva in stegove raznih narodov.

● Radiše

Igra Slawomir Mrozek
POLICIJA

Čas: nedelja, 27. 3. 1988, ob 14.30

Kraj: Kulturni dom na Radišah
Prireditelj: SPD „Radiše“
Nastopa igralska skupina SPD „Radiše“

Režija: Nuži Wieser

● Vogrče

SREČANJE Z GLASBENO ŠOLO RAVNE NA KOROŠKEM

Čas: sobota, 16. 4. 1988, ob 20.00 uri

Kraj: pri Florijan v Vogrčah
Prireditelj: Glasbena šola na Koroškem in SPD „Edinost“ Pliberk

Nastopajo: učenci Glasbene šole Ravne na Koroškem, učenci Glasbene šole na Koroškem, mladinski pihalni orkester Glasbene šole Ravne na Koroškem

BOŽJI GROB
Skavti vabijo na
KRIŽEV POT

v nedeljo, 27. 3. 1988, ob 19.30
pri Božjem grobu.

● Obvestilo

Ordinacija dr. Francija Wuttija, Borovlje, je od 28. marca do 1. aprila 1988 zaradi dopusta zaprta.

Oddajam novo popravljeno stanovanje (52 m²) v pritličju južno od Beljaka. Prednost imajo samci ali starejši par.

Heinrich Mikel
Vodiča vas 5
9585 Diča vas
tel.: 0 42 57 / 28 64

Kupim dobro ohranjeno
OTROŠKO KITARO.

Tel.: 04 63/56 5 15/34

16. GLOBAŠKI KULTURNI TEDEN

Mariborski okteti — nastopil bo v nedeljo, 27. 3. 1988.

DAN:	PIREDETV:	KRAJ:
petek, 25. marec 20.00	„Medjugorje“ predava dr. Maks Domej	gostilna Juena Cepiče
sobota, 26. marec 14.30	Mladinska igra „Androkles in lev“ (Aurand Harris) gostuje igralska skupina KPD „Planina“ iz Sel režija Franci Končan	farna dvorana Globasnica
nedelja, 27. marec 14.30	Koncert Mariborskega okteta	gostilna Šoštar Globasnica

NAGRADNO TEKMOVANJE ZA MESEC MAREC:

Pravilna rešitev nagradnega tekmovanja se glasi:
VOJVODSKI PRESTOL NA GOSPO-SVETSKEM POLJU
Nagrajence bomo objavili v naslednji številki Našega tednika.

v soboto, 26. marca, od 9. do 17. ure

Predavanje in odgovori iz prakse za vse gospodinjke, kmetice ter prijatelje vrto in kuharskih sposobnosti:

MOJ BIO VRT IN MOJA BIO KUHINJA

Zdrave rastline — zdrava hrana

Predavateljica: Marija Omanen, Luzern (Švica)

od nedelje, 27. marca, od 18. ure do srede, 30. marca, do 17. ure

Duhovne vaje za duhovnike, redovnike, veroučiteljice in učitelje, za člane Kat. akcije in skupine apostolatov ter vse druge interesente:

TRI DNI S TRPEČIM JEZUSOM IN VSTALIM GOSPODOM, nem.

Spremljevalec: p. Robert Kurnert SJ, Celovec

v ponedeljek, 28. marca, od 9. do 17. ure

UVOD V VELIKI TEDEN, nem.
Predavatelj: univ. prof. ddr. Wolfgang Beilner

v ponedeljek, 28. marca, od 17. do 19. ure

Odprije razstave Sv. pisma in predavanje:

KAJ LAHKO DA DANES SV. PISMO ČLOVEKU?, nem.

Predavatelj: Peter Granig, Beljak

v sredo, 30. marca, ob 19.30

Forum za zdravstvena vprašanja: **ZGODNJE SPOZNAVJE RAKA, nem.**

Predavatelj: dr. Klaus Manfreda, deželna bolnišnica, Celovec

od sobote, 9. aprila, od 14.30 do nedelje, 10. aprila, do 16.30

PRIPRAVA NA ZAKON

Spremljevalec: rektor Jože Kopeinig

Predavatelj: zdravnik, mati, sodnik in duhovnik

v soboto, 9. aprila, ob 19.30

Predavanje: **TAKO IMENOVANE „ZADNJE STVARI“ — SODBA, NEBESA, PEKEL IN VICE, nem.**

Predavatelj: prof. ddr. Bernhard Wenisch, Salzburg

DVOJNI PREDAVANJI:

v ponedeljek, 11. aprila, ob 19.30 in v sredo, 13. aprila, ob 19.30

„STRAH NA JUŽNEM KOROŠKEM — POLITIČNI RAČUN?“, nem.

Predavatelj: Peter Gstettner

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. NAŠ TEDNIK izhaja vsak petek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (04 63) 51 25 28. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Građišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22 30 23.

PISMA BRALCEV

Frühbauer naj si premisli!

Zastopnik deželnega glavarja Frühbauer je do sedaj podjetje Magdalen podprl z mnogimi milijoni. Toda vse to je bilo, kakor zgleda, za gospoda Papsta še premalo. V bodoče naj bi še več milijonov investirali v to nerentabilno podjetje. V nasprotju z Magdalenom je tovarna celuloze Obir zelo dobro in vzgledno podjetje. Poleg 200 delovnih mest, ki jih nudi podjetje, je uspelo v zadnjem času zaposliti še 23 dodatnih delavcev, tako da se dela v treh izmenah.

Čeprav je tovarna celuloze Obir združena z jugoslovanskim podjetjem, ni nastavljen noben delavec iz Jugoslavije, ampak so zaposleni samo ljudje iz južne Koroške, povečini Slovenci, ki tukaj zaslužijo svoj kruh. Južna Koroška je itak najbolj zanemarjen predel dežele. Delavci, ki so sedaj zaposleni v tovarni Obir, ne bi dobili drugod dela in njihova eksistenca bi bila zelo ogrožena. Tudi mnogi kmetje, ki prodajajo svoj les na Rebrco, ne bi imeli nobenega odjemalca in njihovo gospodarstvo bi bilo zapisano smrti. Skoraj vsa Koroška vozi les na Rebrco, ker so tam dobre cene in tudi denar se hitro dobi. Zato naj podjetje Obir ostane. Tukaj niso razmetavali milijonov, tukaj niso razmetavali javnega denarja. Zato naj si Frühbauer še enkrat premisli. Naj nika ne podpira več Magdalena, ker je to škaf brez dna, ampak naj podpre Obir, ker je od tega odvisna usoda cele doline.

Hanzi Kanzian, Lesjajov
Robež 9, 9132 Galicija

Želinje

Pri lanskoletnih volitvah v župnijski svet (22. 3. 1987), nam je naš dušni pastir dekan g. Damej obljubil, da bo poskrbel, da bodo v župnijskem svetu na Želinjah zastopani tudi slovensko govoreči verniki. Svoje obljube ni držal.

Obrnili smo se že junija 1987 pisмено na referat za župnijske svete oz. na slovensko-nemški koordinacijski odbor, naj našo prošnjo posreduje celovškemu škofijskemu ordinariatu. Vsebinske naše "tedanje" prošnje je vsebovala uresničitev sinodalnih sklepov o sožitju Nemcev in Slovencev. Nič nismo dosegli — niti odgovora nismo bili vredni (n. b.: v neki drugi zadevi moj oče že dve leti čaka na odgovor od strani škofije). V župnijskem svetu hočemo biti zastopani s človekom, ki ga bomo mi odposlali.

Globoko smo prepričani, da se mora Cerkev zavzemati za pravice šibkejšega, sicer se izneveri svojemu poslanstvu.

Vprašamo se, kaj bi se zgodilo, če bi Slovenci v kakšni dvojezični fari ne upoštevali nemško govorečih sofaranov. G. škof bi verjetno ukrepal zelo hitro in učinkovito.

Mi mladi se ne znebimo vtisa, da g. škof Kapellari ne jemlje resno slovensko-nemškega koordinacijskega odbora, ki je našo prošnjo obravnaval in dal škofijskemu ordinariatu naprej. Verjetno so iste usode deležni tudi drugi naši verski gremiji in zastopniki.

Siti smo ko pastorka prosjačiti za vsako suho skorjo kruha. Zato se nam zdi zahteva, izpovedana v Slovenskem vestniku z dne 16. 3. 88, upravičena. Naj bi v spominskem letu 1988 in v bodočih letih zapisali na našo zastavo trajajočo zahtevo: Hočemo svojega pomožnega šofa, ki ne bo premestljiv in odstavljen...

Želinje smo mi mladi vzeli za povod, a Želinje so povsod na dvojezičnem ozemlju. Ne zadovoljimo se več priti na želinjski hriček, hočemo priti na goro.

Naj se tozadevni pogovor nadaljuje v raznih kroških, v župnijskih svetih, v časopisih, na univerzi, v obrambnem komiteju za dvojezično šolo itd.

To željo, to zahtevo narekuje situacija, v kateri se nahaja slovensko govoreča narodna skupnost.

Naš človek, spomni se Župančičeve besede:

„Zdaj bral je v sebi: V nas zapisano je Luč!

„In rekel je: tudi nam je dan v bodočnosti ključ!“

Zalka Kuchling, Želinje

S tem člankom se solidarizirajo:

Franc Sadjak,
Ljudmila Sturm,
Kristijan Koren,
Branko Kolter

Odprla sva pisarno

dres.
sepp brugger
franz serajnik
rechtsanwälte — odvetnika

wiesbadener straße 3
9020 klagenfurt/celovec

tel. (04 63) 51 63 30
51 63 31

(med Novim trgom in Trgom Sv. duha)

Štiridnevno potovanje v ALBANIJO

od petka, 20. do ponedeljka, 23. maja 1988

šil. 4770,— + šil. 230,— za vizo

Konec prijave: 18. aprila 1988.

Za vizo potrebujemo tri slike in veljaven potni list.

Prijave sprejema:

turistična agencija CARTRANS,
tel.: 04 63 / 51 26 80 ali 51 22 63

Koroški Slovenci med nami

(Nadaljevanje z 10. strani)

maršičem lahko oni črni flor, ki so ga 11. marca ob 50-letnici „anšlusa“ dodajali svoji sicer rdečebelni državni zastavi na pol droga. Kako se je mogoče licemersko odvedovati vseh zvez z grehom nacizma, obenem pa znova poiskušati na svoj način zadati smrtni udarec slovenski narodnosti na Koroškem, ki je bila, poleg židovskih žrtev, glavna tarča nacizma, in ki se je kot malokdo na avstrijskih tleh tudi temu nacizmu z orožjem uprl ter tako priskrbel vstopnico za zgraditev nove neodvisne državnosti tudi v povojni Avstriji.

Ko sem bil te dni na Dunaju, sem videl, kako so mnogi vladni pa tudi protiwaldheimovski demonstranti pripisovali v tem trenutku prav Slovincem v Avstriji izjemno velik pomen. Tja so bili povabljeni pevci koroškega partizanskega zbora, slovenski pisatelji iz Koroške in dijaki celovške gimnazije za Slovence. Celo sama uradna ceremonija v parlamentu se je začela s skladbo Jakoba Gallusa, našega Petelina, ki je bil kot Kranjec, kot Karniolus, soustvarjalec nekdanje evropske kulture. Nismo mi samo od včeraj. Slovenščina na Koroškem je že od nekdanj eden izmed dveh deželnih jezikov.

Prav na ljubljanski razpravi o novem lažnem pedagoškem, v bistvu pa zgolj političnem, šolskem modelu za narodno asimilacijo na Koroškem je celo nemško govoreča znanstvenica dr. Susanne Dermutz izjavila: „Ne samo, da je treba dati Koroški tako šolsko reformo, ki bo res kvaliteto sožitja na Koroškem izboljšala, ampak je treba tudi slovenščino iz privatnega skrivališča postaviti v javno življenje.“

Če se Avstrija danes zaradi težkih izkušenj ob Hitlerjevem „anšlusu“ pred 50-letni trudi naglašati svojo avstrijsko narodno posebnost, potem je prav uveljavljanje in priznavanje drugih nenemških jezikov v tej Avstriji eno bistvenih jamstev za to novo zeleno avstrijsko neodvisnost. Nasploh: ali ni že zadnji čas, da tako uradna Avstrija pa tudi Jugoslavija sprevidita, da sta si danes v svoji neuvrščeni in nevtralni evropski situaciji obe bolj ko kdorkoli vzajemno potrebni? Naslov „Slovenci v Avstriji“ bi v takem primeru dobil še ustrežnejši refren.

Bogdan Pogačnik

Z nami v

RIM

od 23. do 27. aprila 1988

4x polpenzion, vodič po Rimu 2980,-
za šil.

ZAHTEVAJTE PODROBNEJŠI PROGRAM!
Dobro opremljeni avtobusi s straniščem in klimatizacijo!

Prijave sprejema avtobusno podjetje

SIENČNIK

9141 DOBRLA VAS, TEL.: 04236/2219

Holmenkollen: Wiegele 18.

Na znani skakalnici nad Oslom na Švedskem je Franci Wiegele dosegel na svetovnem pokalu 17. mesto, le 0,2 točki za zmagovalcem svetovnega pokala Nykänenom. V petek, soboto in nedeljo pa bo Wiegele na finalu svetovnega pokala v Planici. Rezultati s Holmenkollina:

1. Erik Johnson (Nor) 217,2 (97—105,5), 2. Ole Gunar Fidjestøl (Nor) 202,0 (94,5—103), 3. Günther Stranner (Avs) 194,3 (90—102), 9. Heinz Kuttin (Avs) 188,8 (91,5—98), 17. Matty Nykänen (Fin) 181,0 (85—100), 18. Franci Wiegele (Avs) 180,8 (89,5—97,5); 25. Schuster, 36. Haim, 45. Felder, 47. Vettori (vsi Avs);

Svetovni pokal:

1. Nykänen 270; 2. Ploc 166; 3. Parma 120; 6. Vettori 99; 17. Wiegele 43; 20. Felder 38; 27. Kuttin 27; 31. Strohmaier in Stranner 25;

Sankaška tekma SŠK Obir

SŠK Obir je izvedel pretekli konec tedna sankaško tekmo, ki je kljub slabim vremenskim razmeram potekala regularno. Na startu je bilo 50 tekmovalcev in 15 dvojic.

Rezultati: šolarji: 1. Toni Kogoj (Zarja), 2. Andrej Brumnik, 3. Boris Brumnik (oba SŠK); **šolarke:** 1. H. Bischof (Šentvid), 2. Anemarie Kogoj (Zarja); **mladinci:** 1. Marko Smrtnik (SŠK), 2. Hanzl Kožlak; **mladinke:** 1. Angelika Kogoj (SŠK), 2. Helga Kožlak, 3. Kristina Kožlak (oba Zarja); **juniorji:** 1. Adi Miklau, 2. Pauli Ošina (oba SŠK); **ženske:** 1. Edeltraud Bischof (Šentvid), 2. Marija Sadolšek, 3. Irmil Uršič (oba SŠK); **seniorji I:** 1. Flori Miklau (SŠK), 2. Tini Kogoj, 3. Johi Sadolšek (oba Zarja); **seniorji II:** 1. Rudi Čertov (TVN Sele), 2. Mihi Kuchar (Zarja); **splošna skupina:** 1. Harald Rumpf (Frantschach), 2. Jozi Karničar, 3. Hanzl Smrtnik (oba SŠK); **športne sanke I:** 1. Adi Miklau, 2. Pauli Ošina; **športne sanke II:** 1. Willi Uršič, 2. Fridi Osojnik, 3. Rudi Karničar; **dvojice:** 1. Smrtnik/Smrtnik (SŠK), 2. Rumpf/Burger (Frantschach), 3. Čertov/Hribnik (Sele).

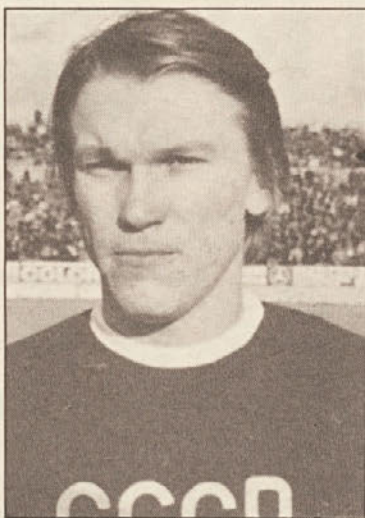
Lidija Oraže in Herman Pirker rožanska prvaka 1988

Na Pušlčevem bregu v Selah je DSG Sele izvedla rožansko smučarsko prvenstvo. Johann in Werner Oraže sta s smučarsko sekcijo DSG Sele omogočila brezhiben potek prvenstva. Po zmagah na prvenstvu DSG in Union je Lidija Oraže osvojila tudi naslov rožanske prvakinje. Pri moških je zmagal Šentjanžan Herman Pirker.

Otroci I: 1. Eva Moschitz, 2. Brigitte Esel (oba Šentjanž), 3. Mirja Oraže (Sele); 1. Dominik Mak (Sele), Kristijan Tammegeger (Šentjanž), 3. Marko Oraže (Sele); **otroci II:** 1. Katja Malie, 2. Birgit Filipič, 3. Marion Maloveršnik (vse

Šentjanž); 1. Daniel Užnik, 2. Dominik Kropivnik, 3. Markus Vouk (vsi Šentjanž); **šolarji:** 1. Silvana Oraže, 2. Dunja Jamnig, 3. Brigitte Schöfmann (vse Šentjanž); 1. Aleksander Mak (Sele), 2. Harald Krušič, 3. Jürgen Filipič (oba Šentjanž); **šolarji II:** 1. Erwin Rindler (Borovlje), 2. Johann Oraže (Šentjanž), 3. Daniel Dovjak (Sele); **mladinci:** 1. Tanja Mak, 2. Michaela Jug (oba Sele); 1. Eduard Oraže, 2. Mario Mak (oba Sele), 3. Toni Pscheider (Šentjanž); **ženske:** 1. in rožanska prvakinja Lidija Oraže (Sele), 2. Klavdija Kropivnik (Šentjanž), 3. Zalka Oraže (Sele); **splošna skupina:** 1. Michael Kislienger (SC Rož), 2. Tomaž Moschitz (Šentjanž), 3. Werner Oraže (Sele); **starostna skupina I:** 1. in rožanski prvak Hermann Pirker (Šentjanž), 2. Valentin Kölich (Borovlje), 3. Alois Gabriel (Šentjanž); **starostna skupina II:** 1. Erich Užnik (Šentjanž);

Avstrijski pokal — 3. kolo: vrsta odprtih vprašanj!

Bo igral Oleg Blochin?

Transfer najbolj znanega sovjetskega napadalca Olega Blochina k Vorwärts Steyr je še vedno negotov. Časopisi sicer spet poročajo, da bo Blochin igral že naslednji teden, Kurt Castka (športni urednik Volkswille) je omogočil doslej vse transferje ruskih hokejistov v Avstrijo in nogometašev Sintschenka in Šavlova k Rapidu je bil v pogovoru z Našim tednikom bolj skeptičen. Castka: „Blochin igra za vojaški klub Dinamo Kijev, vrhu tega pa je sam vojak. To pravzaprav onemogoča transfer v zapadne države. Možen bi bil samo transfer k madžarskemu klubu Ujpest Doža.“ Castka je bil tudi mnenja, da Vorwärts Steyr brez pomoči in dovoljenja sovjetskega športnega ministrstva sploh nima izgledov. Medtem pa je menda Vorwärts Steyr dobil zagotovilo iz Sovjetske zveze, da bo Blochin prišel. SAK se ga gotovo zelo veseli.

Bo igral Richard Burger?

Novi napadalec SAK Richard Burger, ki je prišel iz Šentvida, si je na pripravah v Umagu poškodoval mišico in že več ko 10 dni ni mogel trenirati. Če Burger ne bi mogel igrati, bi bil SAK brez drugega napadalca. Burger: „Prepričan sem, da bom igral!“

Bo igral Mladen Jovičević?

Legionar Mladen Jovičević je bil lani jeseni poškodovan in niti v pokalni tekmi proti Pliberku ni mogel igrati. Na pripravah na vidno sezono je bil že v dobri formi, toda zdaj mu spet dela težave stara poškodba. Z 90% verjetnosti pa bo Jovičević igral, z njim ima SAK gotovo seriozne možnosti za zmago.

Kako so pripravljene igralci SAK?

To je gotovo eno izmed glavnih vprašanj. Na vsak način je trenutno v odlični formi Stern, ki igra kakor v najboljših časih. Še boljše kakor jeseni igra tudi Arthur Hanser, ki se posebno trudi. Tudi branilca Alojz in Franc Sadjak sta v tekmah že prepričala. Kristijan Wöbl je imel letos več časa za trening in je prav tako kakor Velik z velikim veseljem pri delu. Aleksander Čertov sicer nima več mavca, toda v pokalu gotovo ne bo igral.

Velikonočna nedelja,
4. aprila, ob 16. uri

**SAK —
Vorwärts Steyr
v Annabichlu!**

Kdo bo letos dal prvi gol?

**Ura za strelca
prvega
gola!**

Naš tednik bo med
moštvi, o katerih poroča,
podelil strelcu prvega gola
v vigredni sezoni kot priznanje uro.

Štejejo tekme 1. vigrednega kola (3./4./5. aprila),
odločilna pa je minuta, v kateri je igralec dal gol.

39. mesto na svetovnem prvenstvu za Müllerjevo

Avstralija: 34°C v senci

Pri startu ob 9. uri zjutraj je bilo že 34°C vroče, pogoji za tekmovalke so bili tako seveda zelo neugodni. 85 tekmovalk z vsega sveta je bilo na startu, druga Avstrijka, Isabella Hozang, pa je iz neznanih razlogov manjkala. Od starta naprej so vse tekmovalke pričele zelo previdno, ker so se bale, da bi jim ob koncu zaradi visoke zračne temperature zmanjkalo moči. Ani

Müller-Klemenjak je na svetovnem prvenstvu v teku na 15.000 metrov na cesti v Adelaidi v Avstraliji dosegla preteklo nedeljo 39. mesto. Že v soboto, 26. marca, pa bo v Aucklandu na Novi Zelandiji na startu na svetovnem prvenstvu v kros teku.

Müller je prav tako taktizirala in je imela na zadnjih kilometrih še dosti moči, da je prehitela devet tekmovalk in tako dosegla 39. mesto. Njen čas 53:59,00 je sicer skoraj za 2 minuti slabši od osebnega

rekorda, toda na splošno je bilo svetovno prvenstvo zaradi visokih temperatur nekoliko počasnejše. Zmagala je Norvežanka Christiansen 5:35 pred našo atletinjo.

Aktualni intervju iz Adelaid v Avstraliji Ani Müller: 'Težave samo z vročino'

Naš tednik: Klimatične razmere so bile zate gotovo nenavadne. Je vročina zelo vplivala na tvoj tek?

Ani Müller: Temperaturna razlika med Avstrijo in Avstralijo je izredno velika, zato so imele gotovo vse tekmovalke težave. Od vsega začetka sem tekla zelo previdno, tako je bil tudi čas nekoliko slabši. Tudi zmagovalka Christiansen ni tekla najhitrejšega časa.

Naš tednik: Ali si imela med tekom težave, si se morala zelo premagovati?

Ani Müller: Večjih težav sicer nisem imela, kljub temu je bil tek zelo naporen. Od starta naprej nisem preveč tvegala, in tako sem imela na koncu še dosti moči.

Naš tednik: 39. mesto na svetovnem prvenstvu je vsekakor lep športni uspeh. Ali si sama z uvrstitvijo zadovoljna?

Ani Müller: Z rezultatom sem zadovoljna, ker tudi nisem več pričakovala. Čas bi lahko mogoče bil še nekoliko boljši.

Naš tednik: Hvala za pogovor in veliko uspeha v soboto v Aucklandu.

Boks: 25./26. marca avstrijsko prvenstvo juniorjev

Wieser hoče postati spet avstrijski prvak

Wieser

V petek, 25., in v soboto, 26. marca, bo v Wolfsbergu avstrijsko prvenstvo juniorjev. Franci Wieser se je v Salzburgu že kvalificiral za polfinale, Marijan Oraže pa zaradi poškodbe ni mogel v kvalifikacijo in bo kot rezerva čakal na morebiten nastop.

Franci Wieser je lani presenetljivo postal pri juniorjih le viceprvak, zato hoče letos na vsak način osvojiti naslov. V Wolfsbergu sme zadnjič nastopiti kot junior, v splošni kategoriji pa je že lani dokazal, da je vrhunski bokсар; postal je prav tako avstrijski viceprvak.

Marijan Oraže pa v Wolfsbergu lahko samo upa, da na startu ne bodo vsi bokсарji. Na kvalifikaciji v Salzburgu je namreč zaradi poškodbe manjkal in se ni mogel kvalificirati za Wolfsberg.

Oraže

Odbojka Novi legionar se je že predstavil

SK Aich/Dob je v koroškem pokalu na tujem premagal Bistrico na Dravi 3:1, povratna tekma v petek v Pliberku pa prav tako ni pomenila velikih težav za Dobljane, ki se bodo s tem kvalificirali za polfinale.

V prijateljski tekmi ATSC (regionalna liga) so Dobljani zmagali 3:2. Na tej tekmi so preizkusili tudi legionarja Toneta Zajca (35), ki je odlično igral. Zajec igra trenutno za Mislino.

Koroški pokal: Bistrica na Dravi — SK Aich/Dob 1:3 (12:15, 15:11, 9:15, 6:15)

Prvenstvo
ASKO Beljak — SK Aich/Dob 0:3 (10:15, 8:15, 6:15)

Koroški pokal — povratna tekma
SK Aich/Dob — Bistrica ob Dravi
Petek, 25. 3., ob 20. uri v glavni šoli v Pliberku.

Trener Pepi Müller iz Adelaid Z uvrstitvijo zadovoljen — pogoji za trening fantastični

Naš tednik: Vso zimo je Ani trenirala po tvojih navodilih in po tvojem načrtu. Ali si zadovoljen za uvrstitvijo?

Pepi Müller: Letos sva trenirala znatno več, ker je bilo tudi potrebno. Z 39. mestom sem zadovoljen, pogoji so bili zelo težavni.

Naš tednik: Kakšne so razmere v Avstraliji? Sta imela s časovno razliko in klimatičnimi razmerami večje težave?

Pepi Müller: Časovno razliko sva v bistvu že v letalu premostila, kljub temu se Ani ni mogla brez težav navaditi na drugi čas. Ponoči deloma ne more spati, ker ima še vedno dan za noč. Visoka zračna temperatura pa nama je seveda najprej delala težave, toda tudi teh sva se privadila.

Naš tednik: V soboto bo Ani startala v Novi Zelandiji na svetovnem prvenstvu v kros teku. Kaj pričakujeta?

Pepi Müller: Kros progа v Aucklandu je za nas Evropejce nekoliko nenavadna, ker je podobna progа na konjskih dirkah. Na progі pa so umetne ovire, na katere nismo ravno najbolj navajeni. Osebo sem prepričan, da bo podobno kakor na 15 km tudi v kros teku dosegla mesto v sredini, kar bi bil seveda lep uspeh.

Naš tednik: Hvala za pogovor!

Društveno prvenstvo ŠD Sentjanž bo v soboto, 26. marca, ob 14. uri v Podnu.

Šentjanžani zmagali na Dobraču

Na prvenstvu mlade SPÖ je šentjanški naraščaj ponovno dosegel po vrsti prva mesta.

Otroci II: 1. Tatjana Zablatnik; 1. Dominik Kropivnik; šolarji I: 3. Dunja Jamnig, 4. Silvana Orasche;

Primerjalna tekma Slovenija-Štajerska-Koroška

Na primerjalni tekmi treh dežel na Peci šentjančan Daniel Užnik zaradi bolezni ni nastopil. Zmagala je z veliko prednostjo Koroška.

27. sejem Alpe-Adria v Ljubljani

Na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču je bil v ponedeljek, 21. marca, odprt 27. sejem Alpe-Adria — Sejem mednarodnega sodelovanja.

Težišče sejemske ponudbe je razstavljanje dosežkov na področjih turizma, športa, prostega časa, navtike, prehrane, kozmetike, gradbeništva. Posebno močno je zastopana na letošnjem sejmu ponudba na računalniškem sektorju. Pod geslom „Domača računalniška pamet“ pa se predstavljajo slovenski in jugoslovanski računalniški centri in strokovnjaki.

Avstrijski razstavljalci so večinoma centrirani v posebni hali, s turistično ponudbo se predstavljajo vse zvezne dežele, poleg tega pa strokovne firme s tehničnimi stvarmi.

Prostor Alpe-Jadran dobiva vedno večji pomen. Tudi nam koroškimi Slovincem ne sme biti vseeno, kaj se dogaja v tem prostoru na političnem, kulturnem, gospodarskem in cerkvenem področju. Zato bo Naš tednik odslej stalno posvečal posebno rubriko dogodkom na področju Alpe-Jadran.

Zveza slovenskih zadrug se predstavlja v kooperaciji med drugim s turistično agencijo Cartrans, močno zastopano pa je tudi Slovensko deželno gospodarsko združenje v Italiji.

Tudi Zveza slovenskih zadrug in agencija Cartrans zastopani na sejmu

Predsednik Marko Bulc

Sejem je odprl predsednik Slovenske gospodarske zbornice Marko Bulc. Med drugim je dejal, da je širjenje tako delovne skupnosti Alpe-Jadran kakor sejma dokaz za življenjsko moč tega prostora, ki bo uspel le, če bo rasla skupnost, zato so narodne skupnosti pionirji povezovanja in ne kamen spotike. Bulc je zavrnil vsa namigovanja, da je sodelovanje v delovni skupnosti Alpe-Jadran izraz separatizma, temveč da tu gre konec koncev za širše odpiranje Jugoslavije v svet ter njeno uveljavljanje na drugih trgih. Glavni direktor sejma Regovec pa je pozdravil vse sodelujoče, za kulturni spored pa je poskrbela plesna skupina. Sejem Alpe-Adria je odprt še do jutri, 26. marca.

Glavno mesto DS Alpe-Jadran

Pred dnevi je prišel ta predlog iz Italije, kjer se navdušujejo za idejo, da bi staro patriarhatsko mesto Oglej bilo idealno glavno mesto delovne skupnosti. Vse kaže na to, da so se proponenti te zamisli ravnali po Evropski gospodarski skupnosti, ki ima svoj sedež v Bruslju. Samo tega niso povedali, da „glavno mesto“ še ne odpravi vseh problemov in težav, ki se nujno porajajo v taki delovni skupnosti. Dve od pobudnic delovne skupnosti Alpe-Jadran, Koroška in Slovenija, nista nič kaj navdušeni nad tem predlogom. Tako oz. v tej smeri sta se vsaj izrazila Wagner in Šinigoj na razgovoru v Trzinu pred dvema tednoma.

pripravil Franc Wakounig

GAST 88 v Celovcu: razgibana ponudba

V soboto, 19. marca, so odprli letošnji sejem za gostinstvo, Gast 88. Po nekaterih preureditvah so pridobili še več prostora, in s tem se je izboljšala tudi ponudba na sejmu.

Med pridobitnike letošnjega Gasta sodijo brezdvomno firme in razstavljalci iz Slovenije, ki se predstavljajo v pa-

viljonu 17, jugoslovanskem paviljonu. Med razstavljalce pa že dolga leta štejejo tudi naša domača podjetja, kakor na primer tesarstvo Gasser iz Bilčovsa, ki v sodelovanju z ostalimi koroškimi tesarskimi podjetji razstavlja poletni paviljonček.

Sejem Gast 88 je včeraj, 24. marca, zaprl vrata.

Tesarstvo Gasser iz Bilčovsa je na sejmu s sodobnimi vrtnimi hišami, ki se posebno pozimi odlično obnesejo. Zanimanje za ta kvalitetni produkt, tako mojster in šef Franc Gasser, je veliko.

Igralnice Slovenije so se na sejmu predstavile s tremi kazini v Portoržu, Novi Gorici in Bledu. V jugoslovanskem paviljonu so imeli obiskovalci možnost spoznati kazino, ki je v počitnicah gotovo vreden obiska.